ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΕΚΔΟΣΙΣ
ΝΙΚ. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΥ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ
ΛΑΚΗΣ ΣΥΡΓΙΑΝΝΗΣ

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1930

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
28
ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1935
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β΄
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 49 (103)

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΕΚΛΕΚΤΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΙ

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

Ἄρθρον τοῦ Σου Μητροπολίτου Κασσανδρείας κ. κ. Εἰρηναίου

Ἐπὶ τριάκοντα καὶ τρία ἔτη διήρκεσεν ὁ ἐπὶ γῆς ὡς θεανθρώπου βίος καὶ τὸ δημόσιον κήρυγμα τοῦ Σωτῆρος τοῦ Κόσμου, ὁ ὁποῖος κατὰ τὸν Ἀπόστολον Πέτρον «διῆλθεν εὐεργετῶν» τὴν ὑπὸ τὴν δουλείαν τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου διατελοῦσαν ἀνθρωπότητα, ἀσθενοῦντας θεραπεύων, λεπροὺς καθαρίζων, νεκροὺς ἐγείρων, δαιμόνια ἐκβάλλων (Ματθ. 10.8) τυφλοῖς χαριζόμενος τὸ βλέπειν, κωφοῖς τὸ ἀκούειν, χωλοῖς τὸ περιπατεῖν καὶ πτωχοῖς εὐαγγελιζόμενος τὴν Βασιλείαν τοῦ θεοῦ (Ματθ. 115).

Ἀλλὰ κατὰ πόδας καθ' ὅλον τὸν ἐπίγειον ἰδιωτικὸν καὶ δημόσιον Αὐτοῦ βίον κατεδίωξεν Αὐτὸν ἡ ἀγνωμοσύνη καὶ ἀχαριστία τοῦ σκολιοῦ γένους τῶν Ἑβραίων, ἡ ἔχθρα καὶ τὸ ἄσπονδον μῖσος τῶν Γραμματέων καὶ Φαρισσαίων καὶ καθ' ὅλου τῶν Ἀρχόντων τοῦ Ἰουδαϊκοῦ λαοῦ τὸν θάνατον καὶ τὴν ἐξάλειψιν αὐτοῦ ἐκ βίβλου ζώντων νυκτὸς καὶ ἡμέρας ἐπιδιωκόντων.

Ἐπὶ τέλους, ὡς μάρτυρες ἐγενόμεθα ἅπαντες οἱ ἐκκλησιαζόμενοι εὐσεβεῖς χριστιανοὶ τῶν διαδραματιζομένων κατὰ τὴν Μ. τῶν Παθῶν τοῦ Κυρίου Ἑβδομάδα ἡ κακία ὑπερίσχυσε τῆς ἀρετῆς, τὸ ἄσπονδον μῖσος ἐθριάμβευσε κατὰ τῆς τὰ πάντα συγχωρούσης θείας ἀγάπης καὶ ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ υἱὸς τῆς εὐλογημένης ἐν γυναιξὶ καὶ κεχαριτωμένης Παρθένου, ὁ θεάνθρωπος Χριστὸς, προδοθεὶς ὑπὸ τοῦ προδότου Μαθητοῦ, ἀπαρνηθεὶς ὑπὸ τοῦ φίλου καὶ τοῦ πλησίον Πέτρου, ἐγκαταλειφθεὶς ὑπὸ τοῦ ὁμίλου τῶν Μαθητῶν, τοὺς ὁποίους ἐκ τοῦ ἐντῷ πονηρῷ κειμένου κόσμου αὐτὸς ἐξελέξατο, ἐν μέσῳ φρικτῆς ἀγωνίας, ἐν μέσῳ σκοτεινῆς καὶ ζοφερᾶς νυκτὸς καθισταμένης ἀγριωτέρας ὑπὸ τῶν φανῶν καὶ λαμπάδων, τῶν κραυγῶν τοῦ λυσσῶντος κατ' Αὐτοῦ ὄχλου, τῆς κλαγγῆς τῶν ὅπλων τῆς μετὰ τοῦ Ἰούδα ἐπερχομένης σπείρας καὶ τῶν ὑπηρετῶν τῶν Ἀρχιερέων καὶ Φαρισαίων (Ἰωαν. 18.3.) παρεδόθη εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν καὶ δικαστῶν ἀδίκων, οἱ ὁποῖοι πρὸς κορεσμὸν τοῦ πάθους αὐτῶν ἐνέπαιξαν Αὐτὸν καὶ ἐμαστίγωσαν καὶ ἐράπισαν καὶ ἐνέπτυσαν εἰς τὸ Θεῖον Αὐτοῦ Πρόσωπον καὶ καλάμῳ ἔτυψαν τὴν Ἱερὰν Αὐτοῦ Κεφαλὴν καὶ ἐπὶ τέλους ἀπέκτειναν Αὐτὸν προσηλώσαντες ἐπὶ τὸ ξύλον τοῦ Σταυροῦ.

Καίτοι δὲ ὁ φιλάνθρωπος Σωτὴρ ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ κρεμάμενος «φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ εἶπε: Πάτερ εἰς χεῖράς Σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμα μου». Καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευσε (Λουκ. 23.42.)

Καίτοι κατὰ τὸν θάνατον τοῦ μόνου Δικαίου ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος καὶ ἐσχίσθη τὸ καταπέτασμα τοῦ Ναοῦ μέσον, καὶ τὸ σκότος ἐκάλυψεν ὅλην τὴν γῆν ἐπὶ τῇ Δύσει τοῦ Φωτὸς τοῦ ἀληθινοῦ, τοῦ φωτίζοντος πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον (Ἰωαν. 1.9.), οὐχ ἧττον ἡ ἀκόρεστος Ἰουδαϊκὴ κακία λύγῳ ἵνα νὰ μὴ μείνῃ τὰ σώματα ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ ἐν τῷ Σαββάτῳ, πράγματι δὲ φοβουμένη μὴ ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καταβῇ ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ, προσῆλθε τῷ Πιλάτῳ καὶ ἐζήτησεν ἵνα κατεαγῶσιν τὰ σκέλη τοῦ Ἰησοῦ καὶ τῶν συσταυρωθέντων Αὐτῷ λῃστῶν καὶ ἀρθῶσιν (Ἰωαν. 19,31).

Ἡ διὰ λόγχης διάτρυσις τῆς πλευρᾶς τοῦ Σταυρωθέντος Χριστοῦ, ἐξ ἧς ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ, ἐπεβεβαίωσαν τὸν ἐπελθόντα θάνατον Αὐτοῦ. Τοῦτον ἐπεβεβαίωσεν καὶ ὁ Κεντυρίων ὁ προσκληθεὶς ἐπὶ τούτῳ ὑπὸ τοῦ Πιλάτου ἐρωτήσαντος «εἰ πάλαι ἀπέθανε» (Μαρ. 15.44). Καὶ ἐπὶ τῇ καταφατικῇ τοῦ Κεντυρίωνος ἀπαντήσει ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας Ἰωσὴφ μετὰ τοῦ Νικοδήμου ἀπεκαθήλωσαν ἀπὸ τοῦ Σταυροῦ τὸ Ἄχρατον τοῦ Ἰησοῦ Σῶμα, ἔδησαν αὐτῷ ὀθονίοις μετὰ τῶν ἀρωμάτων σμύρνης καὶ ἀλόης καὶ ἔθηκαν ἐν τῷ κενῷ μνημείῳ τῷ ἐν τῷ κήπῳ ὅπου ἐσταυρώθη ὁ Ἰησοῦς.

Ἠγέρθη ὁ Κύριος, θανατώσας τὸν θάνατον

Ἡ διαπίστωσις τοῦ θανάτου καὶ ὁ ἐνταφιασμὸς τοῦ Ἰησοῦ ἔδει ἵνα καθησυχάσῃ πλέον τὸν φθόνον καὶ τὸ μῖσος τῶν Ἰουδαίων. Ἀλλ' ἡ ἔξοδος τοῦ Προφήτου Ἰωνᾶ ὢν καὶ ἀβλαβοῦς ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κήτους εἰς τοὺς μετὰ τριήμερον ἐν αὐτῷ διαμονήν, ἥτις προετύπου τὴν τριήμερον Ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος καὶ ὁ λόγος αὐτοῦ «Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι» ἐπολλαπλασίασαν τοὺς φόβους καὶ ηὔξησαν τὴν ἀπὸ τῆς ἐνόχου συνειδήσεως ἀγωνίαν τῶν Ἀρχιερέων καὶ Φαρισσαίων, οἵτινες ἀντὶ νὰ ἑορτάσωσιν ἐν ἡσυχίᾳ καὶ χαρᾷ τὸ Πάσχα σπεύσαντες ἐν ἀγωνίᾳ ἀφθημερὸν τῆς μεγάλης ἑορτῆς περὶ τὸ ἑσπέρας πρὸς τὸν Πιλάτον παρεκάλεσαν αὐτὸν «ἀσφαλισθῆναι τὸν τάφον ἕως τῆς τρίτης ἡμέρας. Ὁ δὲ ἐπικούρειος Πιλάτος περὶ τῆς ἰδίας ἑαυτοῦ καὶ μόνον ἡσυχίας φροντίζων «ἔχετε κουστωδίαν, ἀπαντᾶ αὐτοῖς, ὑπάγετε ἀσφαλίσασθε ὡς οἴδατε». Οἱδὲ πορευθέντες ἠσφάλισαντο τὸν τάφον, προκυλίσαντες μέγαν λίθον εἰς τὴν θύραν τοῦ μνημείου, ἐσφράγισαν τὸν λίθον καὶ ἔθηκαν εἰς φρούρησιν τοῦ Τάφου ἄγρυπνον κουστωδίαν. Καὶ ἤδη ἐλήφθησαν ὅλα τὰ μέτρα πρὸς περιφρούρησιν τοῦ νεκροῦ Σώματος τοῦ Κυρίου.

Ἀλλ' ἦτο δυνατὸν νὰ διαψευσθῇ διὰ τῶν ἀνθρωπίνων προσπαθειῶν ἡ περὶ ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ Προφητεία; Ἦτο δυνατὸν νὰ μὴ πραγματοποιηθῇ ἡ ὀλίγον πρὸ τῆς τελευταίας ἀνόδου εἰς Ἱεροσόλυμα πρόρρησις τοῦ Ἰησοῦ, ὁ ὁποῖος ὡς ἐξουσίαν ἐπὶ πάντων ἔχων ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς ἐβεβαίου λέγων «ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐμὴ παρέλθωσι» (Ματ. 24. 35); Ἦτο δυνατὸν νὰ καταποθῇ ὑπὸ τῆς φθορᾶς ἡ πηγὴ τῆς ἀφθαρσίας; νὰ ἐπισκοτισθῇ ὁ Ἥλιος τῆς Δικαιοσύνης ὑπὸ τοῦ παρερχομένου σκότους τῆς ἀνθρωπίνης κακίας; ἡ αὐτοζωή, ἐν τῇ ὁποίᾳ ζῶμεν καὶ κινούμεθα καὶ ἐσμέν πάντα τὰ ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς ὑπὸ τοῦ ἀποτόκου τῆς ἁμαρτίας θανάτου;

Τὴν νύκτα τοῦ Σαββάτου πρὸς τὴν ἐπιφώσκουσαν εἰς μίαν Σαββάτων, τὴν καθ' ἡμᾶς Κυριακὴν σεισμὸς μέγας συνεκλόνισε καὶ συνέσεισεν ὅλην τὴν ἁμαρτωλὸν πόλιν Ἱερουσαλήμ, Ἄγγελος δὲ Κυρίου, τοῦ ὁποίου ἡ μορφὴ ἦτο ὡς ἀστραπὴ καὶ ἡ ἐνδυμασία λευκὴ ὡσεὶ χιών. ἀπεκύλισε τὸν φέροντα τὰς σφραγίδας τοῦ Συνεδρίου τῶν Ἰουδαίων μέγαν λίθον, ὁ ὁποῖος καὶ μέχρι σήμερον ἵσταται πρὸ τοῦ Παναγίου Τάφου τοῦ Κυρίου, χρησιμοποιούμενος ὡς Ἁγία Τράπεζα, ἐφ' ἧς τελεῖται ἡ ἐν τῷ Ἱερῷ Κουβουκλίῳ λειτουργία καὶ ἐκάθητο ἐπάνω αὐτοῦ. Οἱ τηροῦντες τὸν τάφον στρατιῶται σεισθέντες ὑπὸ τοῦ μεγάλου σεισμοῦ καὶ θαμβωθέντες ὑπὸ τοῦ περιαστράπτοντος τὸν Ἄγγελον ἐκθαμβωτικοῦ φωτὸς «ἐγένοντο ὡσεὶ νεκροί.»

Ἐν μέσῳ δὲ τοῦ τρόμου καὶ τοῦ θάμβους τούτου εἰς τὰ ὦτα τῶν σεμνῶν καὶ τῶν ὑπὸ τῆς θλίψεως διὰ τὰ τραγικὰ γεγονότα συντετριμμένων Μυροφόρων γυναικῶν, Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς καὶ τῆς ἄλλης Μαρίας τῆς Μητρὸς δῆλον ὅτι τοῦ Κυρίου, ἧς ἡ ὑψοποιὸς ταπείνωσις θ' ἀποτελεῖ τὸ ἰδανικὸν τῆς ἀνθρωπίνης ἀρετῆς μέχρισυντελείας τοῦ αἰῶνος, ἀντήχησε τὸ πρῶτον τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ ἀγγέλου εἰπόντος ταῖς γυναιξὶ «Μὴ φοβεῖσθε ὑμεῖς» (Ματ. 28.5)· φόβον καὶ τρόμον ἐκ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Δικαίου δέον νὰ αἰσθάνωνται οἱ προδόται, οἱ ψευδομάρτυρες, οἱ ἄδικοι κριταί, οἱ προσωποληπτοῦντες δικασταί, ὡς ὁ Πιλάτος, οἱ ἀσεβεῖς ὑλισταί, οἱ πάντα πρὸς τὸ συμφέρον φρονοῦντες καὶ πράττοντες, ὡς οἱ Σαδουκαῖοι, οἱ ἀσυ-

(Συνέχεια εἰς τὴν 3η σελίδα)

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΑ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑΤΑ

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

ΔΗΜΟΣΘ. ΒΟΥΤΥΡΑ

Ὅταν ἐπέστρεψα σπίτι μου, ἀκόμα μοῦ φαινότανε νὰ βλέπω τὴ σφαγὴ τῶν ἀρνιῶν. Ἄλλα ἀπ' αὐτὰ νάνε γδαρμένα καὶ κρεμασμένα, ἄλλα πάλι νὰ σπαρταροῦν στὶς βαμμένες ἀπὸ αἷμα πλάκες, κι' ἄλλα ριχμένα κάτω ἀπ' τὸν ἄνθρωπο μὲ τὰ ματωμένα χέρια, δίχως καμμιὰ φωνὴ νὰ δέχωνται τὸ κυφτερὸ λεπίδι....

Εἶχε κοὶ τὸ φίλο μου τὸν Πανάκο νὰ μοῦ λέει, νὰ μοῦ λέει γ' αὐτό. Καὶ θὰ μοῦπε δέκα φορές:

—Σὰ νὰ ἑτοιμάζεται μοῦ φαίνεται, ἑορτὴ ἀγρίων γιὰ κάποιον αἱμοβόρο θεό τους!.. Ἄ, ὁ κοῦμένος ὁ Χρισιός, ὁ ἄκακος...

Καὶ ὅμως δὲ διαμαρτυρήθηκε, ποὺ κι' ἐγὼ θυσίασα τὸν ὡραῖο ἄσπρο πετεινό μου, Κι' ἀλήθεια, εἶτον ὡραῖος πετεινός. Κομ ρωτός, καμαρωτὸς βάδιζε. Καὶ σὰν ἱππότης σωστός, περιποιόνταν τὶς κότες δικές του καὶ ξένες. Εἶχε μιὰ φωνὴ θαυμάσια. Πολλὲς φορὲς κατὰ τὰ ξημερώματα, μὲ ξυπνοῦσε ἀπ' τὸ δυνατὸ χτύπημα τῶν φτερουγιῶν του, κι' ἄκουγα μετά, τὸ λάλημά του νὰ ξεπετιέται μέσ' στὴ βαθιὰ σιωπή.

Δυστυχισμένε πετεινέ!.. Τούκοψα τὸ κεφαλι χωρὶς νὰ μοῦ ἔχει κάνει ποτὲ κακό.

Ὁ Πανάκος, εἶπα, δὲ διαμαρτυρήθηκε διόλου ποὺ τὸν ἔσφαξα Ἴσως, ἴσα μάλιστα, τὸν πλησίασε, ποὺ τὸν εἶδε σφαγμένο, τὸν ἔπιασε ἀπὸ τὸ ἕνα πόδι καὶ τὸν σήκωσε γιὰ νὰ δεῖ ἂν εἶναι βαρύς. Καὶ μιλιὰ γι' αὐτόν, γιὰ τὸν πετεινὸ δηλαδὴ ὅταν ἔτρωγε τὶς σάρκες του. Μόνον, ὅταν χορτασμένος πιά, ξαπλώθηκε σὲ μιὰ πολυθρόνα, εἶπε κάνοντας τὸ φιλόσοφο:

—Ματαιότης ματαιοτήτων! Δὲν μοῦ λὲς ὁ πετεινός σου ὑπῆρχε, ἢ δὲν ὑπῆρχε; Ἐγὼ λέω, πῶς εἶταν ὄνειρο!.

Σχεδὸν ξημερώματα πῆγα νὰ κοιμηθῶ. Καὶ θάταν ἡ ὥρα ποὺ ὁ πετεινός μου χτυποῦσε τὶς φτεροῦγες του κι' ἔστελνε ἔπειτα τὴ φωνή του ψηλὰ σὰν νὰ πετοῦσε βέλος, κοντάρι στὰ σκοτάδια, γιὰ νὰ διαλαλήσει, σύμμαχος πιστὸς ἢ ἀκροβολιστὴς τῆς ἡμέρας.

Καθῶς ἑτοιμαζόμουνα νὰ πλαγιάσω, νά, νά, τί ἀκούω; Τὴ φωνὴ τοῦ πετεινοῦ μου! Ναί, ναί, λαλοῦσε μεσ' τὸν ὀρνειθῶνα. Τὴ γνώρισα τὴ φωνή του. Κ' ἔπειτα ἄλλον πετεινὸ δὲν εἶχα. Ἀλλὰ τί φωνὴ εἶταν ἐκείνη τώρα; Εἶχε μέσα της ἕνα θυμό, μιὰ μανία μεγάλη, μεγάλη...

Ταράχτηκα καὶ μὲ δυσκολία μὲ πῆρε ὁ ὕπνος.

Ἕνα πρωΐ πῆγα στὸ δωμάτιο τοῦ Πανάκου. Τὸ δωμάτιό του βρισκότανε ψηλὰ στὸ πιὸ ἐπάνω πάτωμα ἑνὸς τεραστίου Ξενοδοχείου. Εἶχε παράθυρο ὅμως πρὸς τὸ δρόμο καὶ μ' ἄρεσε νὰ κάθουμε σ' αὐτὸ καὶ νὰ βλέπω τοὺς ἀνθρώπους, τὰ τράμ, τὰ ἁμάξια νὰ κινοῦνται κάτω, νὰ τρέχουν....

Ὁ Πανάκος δὲν εἶταν στὸ δωμάτιό του, εἶχε βγεῖ ἔξω. Εἴμουν ὅμως γνωστὸς πολύ, καὶ κάθισα στὸ παράθυρο νὰ τὸν περιμένω.

Μὰ σὲ λίγο εἶδα τοὺς ἀνθρώπους νὰ τρέχουν, νὰ μὴν περπατᾶ κανεὶς ἥσυχα. Ὅλοι νὰ πηγαίνουν ἐδῶ καὶ κεῖ τρέχοντας.

—Μὰ τὶ τοὺς ἔπιασε; ρωτοῦσα τὸν ἑαυτό μου.

Καὶ καθὼς ἔλεγα αὐτὰ καὶ κοίταζα αὐτὴν τὴν κίνηση, τὸ τρέξιμο, ἦρθε ὁ Πανάκος χωρὶς νὰ τὸν καταλάβω.

—Ἄκου δῶ, μοῦ λέει.

Στράφηκα. Εἶχε τὸ ὕφος φοβισμένο.

—Τί εἶπε; τὸν ρώτησα καὶ σηκώθηκα καὶ πήγα κοντά του

—Βρὲ ἀδελφέ, μοῦ εἶπε, κάτι συμβαίνει ποὺ δὲν μπόρεσα νὰ τὸ καταλάβω. Εἶδες, τοὺς εἶδες πῶς τρέχουν, πῶς τρέχει ὁ κόσμος .. Μὰ τὶ συμβαίνει;... Δὲν ἔμαθες;...

Ὄχι; Ἐγὼ εἶμουνα στὸ καφενεῖο κέκανα ἕν' ποίημα, τὸ ξέρεις, τὸ τελειώνω, τὴν ὠδὴ στο Πιπέρι! καὶ κάνω μιὰ σηκώνω σὲ μιὰ στιγμὴ τὸ κεφάλι μου καὶ βλέπω ἔρημο τὸ καφενεῖο, Ὅλοι; πελάτες, ὑπάλληλοι, κυφετζῆδες, ὅλοι εἶχαν χαθεῖ. Σηκώνουμε κοιτάζω δῶ, κοιτάζω κεῖ... Μπά! κανείς! ψυχή! Βλέπω ὅμως ἔξω τὸν κόσμο νὰ περνᾶ τρέχοντας.—Κάτι συμβαίνει, λέω, καὶ βγαίνω ἔξω. Ρωτῶ τὸν ἕναν, ρωτῶ τὸν ἄλλον. κανεὶς δὲν μ' ἀπαντοῦσε. Ὅλοι μὲ βουλομένο στόμα τρέχανε, Ἐπὶ τέλους βρέθηκε καὶ κάποιος καλὸς ἄνθρωπος καὶ μοῦ μίλησε.—Δὲν ξέρω, ὅμως λέει, τὶ συμβαίνει, ἀλλὰ κάτι σοβαρὸ συμβαίνει, πολὺ σοβαρό, καὶ γι' αὐτὸ πάει ὁ κόσμος ναμαθεῖ Πάει στὴ Νομαρχία.

Αὐτὰ μόνο μοῦ εἶπε καὶ τοῦβαλε στὰ πόδια. Τὸ βάζω κι' ἐγὼ τότε στὰ πόδια κι' ἔρχομαι ἐδῶ Ἤξερα ὅτι θᾶσαι... Ἄ, ὄ! Γιὰ ἄκου; Μὰ τὶ γίνεται, τὶ συμβαίνει!..

Ἕνας θόρυβος, μιὰ βοὴ τρομαχτικὰ ὑψώθηκε ξαφνικά,

Τρέξαμε στὸ παράθυρο.

Λαός, πλῆθος ἔρχονταν τρέχοντας.

—Μὰ τὶ τρέχει, τὶ τρέχει ἔκανε ὁ Πανάκος

Καὶ ὁ λαὸς γρήγορα σὰ ρέμα ποὺ κατεβαίνει μ' ὁρμή, ἔφτασε καὶ περνοῦσε Γυναῖκες, κορίτσια, ἄντρες, γέροι, παιδιά, νέοι. Καὶ ὅλοι ἀνάκατα. Πλούσιοι, φτωχοί, κουρελῆδες καὶ καλοντυμένοι, κι' τὰ ὁ ἕνας στὸν ἄλλον τρέχανε. Καὶ ὅπως τὸ ρέμα, ποὺ τρέχει, πέφτει μὲ ὁρμὴ βουΐζοντας, βούιζαν κι' αὐτοί.

—Μὰ τὶ συμβαίνει; φώναξε ὁ Πανάκος μισοκρεμασμένος ἀπ' τὸ παράθυρο.

Ποὺ ν' ἀκουστεῖ ἡ φωνή του! Ἐμεῖς βρισκόμαστε στὰ ὕψη. Ἀλλὰ καὶ ἂν δὲν βρισκόμαστε κεῖ, θὰ μποροῦσε ν' ἀκουστεῖ ἀπ' τὴν τρομερὴ βοὴ ποὺ ἄφηνε τὸ πλῆθος, καὶ ἀπὸ μιὰ ἄλλη κατοχθόια ποὺ ἄρχισε νἀρχεται ἀπὸ μακρυά;

—Πάμε κάτω, μοῦ εἶπε ὁ Πανάκος, πᾶμε, πᾶμε καὶ μεῖς.

Βγήκαμε γρήγορα στὸ διάδρομο καὶ διευθυνθήκαμε στὴν πόρτα. Τρυβῶ ν' ἀνοίξω Τίποτε! Εἶταν κλεισμένη!... Κλειδί ἐπάνω δὲν ὑπῆρχε!

—Ἐ, διάβολε, λέω, εἶναι κλεισμένη ἡ πόρτα!..

—Γιὰ στάσου ἀπ' ἐκεῖ, πῶς εἶναι κλεισμένη!..

Καὶ ὁ Πανάκος πιάνει τὸ πόμολο, πασπαθεῖ, τὸ κοινᾶ μανιακά Μπᾶ, ἡ πορτα μιὰ γερὴ πόρτα, οὔτε κουνιέται διόλου.

Γυρίζει σὲ μένα:

—Μὰ τεῖνε αὐτό, τεῖνε αὐτά! ποὺ εἶνε αὐτοί!

Κι' ἀρχίζει νὰ φωνάζει μ' ὅλη του τὴ δύναμη:

—Κύρ Μανώλη! ...Κυρὰ Μαριώ, ὠ α!...

Καμμιὰ ἀπάντηση. Ἡ βοὴ τοῦ πλήθους.

Πιάνει τὴν πόρτα πάλι. Τὰ ἴδια. Ἡ πόρτα ἀκίνητη.

—Τὶ νὰ κάνουμε; μὲ ρωτᾶ.

—Ξέρω κι' ἐγώ.

—Τὶ ξέρεις καὶ σύ! Δὲν ξέρεις τείνε νὰ μὴ μπορεῖ νὰ μάθει κανεὶς τὶ συμβαίνει!...

—Ναὶ ἔχεις δίκιο. Μὰ δὲν μοῦ λές, μήπως εἶναι κανένα δωμάτιο μὲ παράθυρο στὴ σκάλα;

—Ναί, ναὶ εἶναι ἕνα, ἀλλὰ εἶναι μικρό! ..

—Νὰ τὸ δῶ....

Πήγαμε. Τὸ παράθυρο ὅμως εἶταν μικρό, πολὺ μικρό, δὲ χωροῦσε νὰ περάσει κανείς.

—Τὶ νὰ κάνουμε; μὲ ρώτησε ὁ Πανάκος.

—Νὰ φωνάξουμε! Στάσου νὰ φωναξω γώ πούχω δυνατὴ φωνή.

Κι' ἀνοίγω τὸ παραθυράκι κι' ἀρχίζω νὰ φωνάζω μὲ ὅλη μου τὴ δύναμη. Τίποτα ὅμως, καμμιὰ ἀπάντηση. Εἶχα ἀπελπιστεῖ καὶ ἐτοιμαζόμουνα νὰ τ' ἀφήσω, ὅταν ἀκούω μιὰ χονδρὴ φωνὴ νὰ μοῦ λέει:

—Μὰ δὲν φύγατε σεῖς ἀκόμα;

—Μὰ γιατὶ νὰ φύγουμε. τὶ τρέχει, ρωτῶ χωρὶς νὰ βλέπω μὲ ποιὸν μιλοῦσα.

—Τὶ τρέχει! .. δὲν τὸ μάθατε ἀκόμα!... Νά, τὰ ζῶα ποὺ τρῶμε βόδια, πρόβατα, βουβάλια, ἀρνιά, ὅλα, ὅλα ποὺ τάχαμε γιὰ φάγωμα, ξαγριωθήκανε, κάνανε ἐπανάσταση καὶ ρίχνουν τοὺς ἀνθρώπους! Ὀργὴ Θεοῦ! Ἔρχονται κοπάδια κατάπάνω μας! Ὀργὴ Θεοῦ! Φευγάτε!...

—Μὰ πῶς! μᾶς ἔχουνε ἐμᾶς κλειδωμένους!

—Κλειδωμένους!... Τὶ νὰ σᾶς κάνω, δὲν μπορῶ! ..Ἐγὼ φεύγω..

Ὅταν γύρισα κι' εἶδα τὸν Πανάκο, τὸν εἶδα κατακίτρινο.

—Νὰ σπάσουμε τὴν πόρτα!

Τρέξαμε πάλι στὴν πόρτα κι' ἀρχίσαμε νὰ πολεμοῦμε. Τίποτα δὲν γινόταν ὅμως, ἡ κλειδαριὰ εἶταν γερή. Ἱδρωμένοι, ἀπελπισμένοι, σταματήσαμε.

Ἀλλὰ τώρα δὲν ἀκούσαμε, κάτω στὸ δρόμο, τὴ βοὴ τοῦ πλήθους, μόνο ἀπὸ πέρα, γύρω, μουγκριτὰ ἄπειρα....

Πήγαμε στὸ δωμάτιο καὶ κοιτάξαμε ὀπ' τὸ παράθυρο. Ὁ δρόμος εἶταν ἔρημος, κανείς, κανείς!

Τὰ μουγκριτὰ καὶ ἄλλες φωνὲς ὅσο πήγαιναν πληθαίνει, πλησιάζουν. Ὁ ἀέρας ἐγέμιζε ἀπ' αὐτά.....

Ἀπ' τὸ παράθυρο φαινόταν καὶ μιὰ πλατεία. Καὶ ξαφνικὰ βλέπω κατὶ σὰ μαῦρο κύμα, σὰ μαύρη θάλασσα νὰ χύνεται μεσ' στὴν πλατεία καὶ νὰ τὴ σκεπαζει.

—Βουβάλια, βουβάλια! εἶπα στὸν Πανάκο.

—Κοίταξε, κοίταξε, μοῦ κάνει αὐτός.

Ἀπ' ἕνα δρομάκι βόδια, ταῦροι, χοίροι πρόβατα, βγῆκαν καὶ χυθῆκαν στὸ μεγάλο δρόμο τοῦ ξενοδοχείου. Κι' ἔτρεχαν μανιακά, ἀφρισμένα. Νὰ καὶ μαζί τους τὸ ἄκακο ἀρνάκι—κοπάδια κοπάδια—ἀφρισμένο κι' αὐτό, νὰ χτυπᾶ τὶς πόρτες μὲ τὰ κέρατά του.

—Νὰ δεῖς, μοῦ λέει ὁ Πανάκος θὰ ρίξουν τὰ σπίτια!

Ὁ μεγάλος δρόμος εἶχε πλημμυρίσει ἀπὸ ζῶα, Καὶ δὲν ἄργισε νὰ μπεῖ σ' αὐτὸν καὶ τὸ πλῆθος τῶν βουβάλων. Καὶ τρέχαν, τρέχαν ὅλα τὰ ζῶα μουγκρίζοντας καὶ φαινόντανε νὰ ζητοῦνε νὰ βροῦνε ἄνθρωπο....

—Νὰ κρυφτοῦμε! μοῦ λέει ὁ Πανάκος.

Θέλησα νὰ τὸν ἀκούσω, ἀλλὰ τὰ γαλανὰ μάτια ἑνὸς βουβαλιοῦ ποὺ ἀπλώνοντας τὸ λαιμό του σὰ χήνα, ποὺ ζητᾶ νὰ δαγκάσει ἔτρεχε,μὲ εἶδαν...

Ἀκούσαμε κάτω δυνατὰ χτυπήματα στὶς πόρτες.

—Θ' ἀνεβοῦν ἀπάνω!...ποὺ νὰ πᾶμε;

—Στὰ κεραμύδια.

Γρήγορα ἀνεβήκαμε στὴ ταράτσα καὶ ἀπ' ἐκεῖ στηρίζοντας μιὰ σκάλα στὸν τοῖχο βρεθήκαμε σιὰ κεραμύδια...

Πετάξαμε τὴ σκάλα κάτω καὶ περιμένομε. Ἀκούγαμε θόρυβο, κρότους μεγάλους μέσα στὸ ξενοδοχεῖο. Θὰ μᾶς ζητοῦσαν...

Σκεφτόμουν πῶς ἐκεῖ δὲν θὰ μποροῦσαν νὰ μᾶς πειράξουν οὔτε ἀκόμα οἱ τράγοι. Πῶς θ' ἀνεβαιναν;

Πάνω ὅλως σ' αὐτὸ ποὺ σκεφτόμουν, ἢ μόλις εἶχα τελειώσει αὐτὴ τὴ σκέψη, τὶ βλέπω;

Ἕνα κοπάδι πουλερικά, πετεινούς, ὄρνιθες, διάνους, παπιες νὰ ξεφυτρώνουν ἀπ' τὰ κεραμύδια ἑνὸς σπιτιοῦ καὶ πετῶντας μὲ ἄγριες φωνὲς νὰ ἔρχονται καταπάνω μας.

Ἕνας ἄσπρος πετεινὸς ἔτρεχεν ἐμπρός. Ὁ δικός μου!... Μὰ δὲν τὸν εἶχα σφάξει;

Ποιὸν νὰ πρωτοχτυπήσω; Εἶδα τὸν Πανάκο νὰ πέφτει ἀνάσκελα σὰν τὶς γάτες, γιὰ νὰ ἀμυνθεῖ καλύτερα, νὰ κλωτσᾶ Ἕνας πετεινὸς μοῦρίχτηκε μὲτὰ νύχια στὸ πρόσωπο.

Ξύπνησα. Εἶταν τὸ γατάκι μου ποὺ χε ἀνεβεῖ στὸ κρεβάτι μου κι' ἔπειτα θέλησε νὰ σκαρφαλώσει στὸ πρόσωπό μου.

ΔΗΜΟΣΘ. ΒΟΥΤΥΡΑΣ

Ο ΠΑΝΗΓΥΡΙΣΜΟΣ ΤΗΣ 25ΗΣ ΜΑΡΤΙΟΥ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΩΝΙ

(Καθυστερημένη ἀνταπόκοισις)

Θὰ μείνῃ μιὰ ζωντανὴ ἀνάμνησις γιὰ ὅλους μας ἡ ἐξαιρετικὴ ἐπιτυχία τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς ἐθνικῆς μας ἑορτῆς, ἡ ὁποία ἴσως περισσότερο ἀπὸ κάθε φορὰ ἑορτάσθη ἐφέτος μὲ τὸν πλέον πανηγυρικώτερον καὶ ζωντανότερον τρόπον.

Τὸ μαγευτικὸ Στρατῶνι ποὺ ἴσως περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλο χωριὸ κατεστράφη κυριολεκτικῶς ἐν τούτοις εἶναι τὸ μόνο χωριὸ ποὺ πρόσφα ξύπνησε, καὶ τὸξύπνημάτοναὐτὸ ὀφείλεται στὴν ἐπαγρύπνησι τοῦ κ. Διευθυντοῦ τῆς ἑταιρίας τῶν μεταλλείων καὶ γενικὰ σὲ ὅλον τὸν μορφωμένον καὶ ἐξελιγμένον κόσμον του. Μᾶς ἔδωσε ἡ γιορτὴ αὐτὴ γιὰ μιὰ στιγμὴ νὰ ξαναζήσουμε ἡμέρες παλιὲς καὶ ἀξέχαστες καὶ ἀκόμα νὰ πιστεύουμε πῶς ἡ κολοσιαία ἐξέλιξη τοῦ χωριοῦ μας θὰ γίνῃ ζηλευτὴ γιὰ ὅλους καὶ γιὰ τὰ περισσότερα χωριά.

Τὴν μεγάλη ἐξέλιξη καὶ πρόοδο τοῦ χωριοῦ μας ἦλθε νὰ συμπληρώσῃ ἡ μεγάλη καὶ ἀκούραστη προσπάθεια, ἀφ' ἑνὸς τοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ τοῦ σχολείου ἐκ τῶν κ. Διαμ. Αὐγολούπη καὶ τῆς Δος διδασκαλίσσης Ἐρατοῦς Κούζου τῶν ἐξαιρετικῶν αὐτῶν διδασκάλων μας, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ ἄοκνος προσπάθεια τῆς ἀξιοτίμου κ. Δημολίτσα, ἡ ὁποίαως ἐπαγρυπνοφρουροῦσε προσπαθεῖ καὶ φροντίζει διὰ τὴν βελτίωσιν γενικὰ τοῦ Στρατωνισυ καὶ γιὰ τὴν ἐξύψωσι τοῦ σχολείου μας.

Ἡ προηγηθεῖσα γιὰ τὴν γιορτὴ προετοιμασία—στολισμός ἀψίδες. ἠλεκτροφωτισμὸς σχολείου. θεατρικὴ σκηνὴ—ἦτο ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀρτιωτάτη.

Τὸ πρόγραμμα τῆς ἑορτῆς πλουσιώτατον καὶ ὡς ὕλη καὶ ὡς πρὸς τὸ περιεχόμενον. Ἡ ὅλη γιορτὴ χωρίσθηκε εἰς δύο μέρη.

Ἀπὸ τῆς 4ης ἀπογευματινῆς τὸ πλῆθος ἄρχισε νὰ συρέη εἰς σημεῖον ὥστε ὅλη ἡ αὔθουσα τοῦ σχολείου μας νὰ εἶναι ὑπερπλήρης, πολλοὶ δὲ οἱ ὁποῖοι δὲν ἐπρόλαβαν θέσεις παρακολουθοῦσαν τὴ γιορτὴ ἀπὸ τὰ παράθυρα

Ἀπὸ τῆς 5ης μ. μ. ἄρχισε ἡ ὡραία αὐτὴ γιορτὴ νὰ μᾶς παρουσιάζῃ καὶ διαρκῶς ἐκπλήξεις. Ἡ ἔναρξις ἐγένετο μὲ τὸν ἐθνικὸν ὕμνον ὑπὸ τῆς μουσικῆς Στρατωνίου διευθυνομένης ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Ν. Μουραμπᾶ.

Ἀκολούθως ὁ διευθυντὴς τοῦ σχολείου κ. Αὐγολούπης ἐξεφώνησε τὸν ἐμνευσμένον πανηγυρικὸν τῆς ἡμέρας καταχειροκροτηθεὶς ὑπὸ τοῦ πλήθους. Ἐπηκολούθησαν διάφοροι πατριωτικοὶ μονόλογοι καὶ τὸ ὡραιότατο ἐθνικὸ μὰ καὶ σύγχρονο δραματάκι «χρόνια Ἑλληνοτουρκικῆς φιλίας» ἀπὸ τὰς μαθητρίας Δέσπ. Δοτκάκη ὡς Ἑλλάς, Σ. Παρασκευόγλου ὡς Τουρκία καὶ Γ. Μυγδάλην ὡς τσολιᾶς. Ἡ ἀπόδοσίς του θαυμασία καὶ κατεχειροκροτήθησαν ἀπὸ τοὺς παρευρισκομένους.

Τὸ δραματάκι ἡ «κοκκινοσκουφίτσα» τῆς κ. Μετοξᾶ παιχθὲν ἀπὸ τὰς μαθητρίας Στέλλαν Ζέρβα ὡς κοκκινοσκουφίτσα, Στέλαν Κινεκλῆ ὡς μητέρα τῆς κοκκινοσκουφίτσας, Ἀλεξ. Ἀλεξίου ὡς πατέρας της Μαρ. Σκαρδαλῆ ὡς γιαγιὰ καὶ τοῦ Χαρ. Παπαζογλου ὡς λύκος ἦτο τὸ ἐξαιρετικὸν καὶ σπάνιον καὶ εἰς ἀπόδοσιν καὶ εἰς ἐμφάνισιν μὲ τὶς πραγματικὲς τοῦ ἔργου ἐνδυμασίες, καὶ θὰ μείνῃ ἀλησμόνητον.

Ἐκεῖνο ὅμως ποῦ ἐπεσφράγισε τὸ πρῶτον μέρος τῆς γιορτῆς ἦτο ἡ ξεκαρδιστικωτάτη κωμωδία «οἱ τρεῖς ἀπένταροι» μὲ τοὺς μαθητὰς Π. Ἰωαννίδην, Ἀθ. Καρρᾶν καὶ Χαρ. Κατσαμάκαν ὡς ἀπένταροι καὶ Ἄγγελ. Σκορδαλίνη εἰς τὸν ρόλον τοῦ γκαρσονιοῦ καὶ Θωμᾶν Θεοδωρίδην ὡς ξενοδόχον. Τόση ἦτο ἡ ἐπιτυχία ὅλων ποὺ καὶ οἱ καλύτεροι κωμικοὶ θιάσου θὰ τοὺς ἐζήλευαν πραγματικά.

Ἔτσι τελείωσε τὸ πρῶτο μέρος τῆς γιορτῆς μὲ τὰ ἄπειρα χειροκροτήματα τοῦ πλήθους, τὸ ὁποῖον τώρα μὲ περισσότερη ἀκόμη ἀνυπομονησίαν περίμενε τὴν ἔναρξι τοῦ δευτέρου μέρους. Κατὰ τὰ διαλείμματα ἡ μουσικὴ ἐπαιάνιζε διάφορα μουσικὰ κομμάτια.

Β' Μέρος

Τὸ φαντασμαγορικὸ μελλοδραματάκι «Ὁ Περιβολάρης» ντυμένα τὰπαιδιὰ ὡς ζωντανὰ λουλούδια, μᾶς ἔδωσε τὴν εὐκαιρία νὰ νοιώσουμετὸ γλήγορο ξύπνημα τῆς ἀνοίξεως ἀποδοθὲν ἀπὸ χαριτωμένες μικροῦλες καὶ παιδιὰ τῆς Β' τάξως καὶ μὲ περιβολάρην τὸν μαθητὴν τῆς ΣΤ' Χ. Κατσαμάκιν ὁ ὁποῖος ἐτραγούδησε παθητικώτατα εἰς τὸν ρόλον του.

Στὴν φαντασμαγορικὴ αὐτὴ ἐπιτυχία συνετέλεσε πολὺ καὶ ὁ προβολεύς, ρίχνοντας τὰ διάφορα χρώματα, τὰ ὁποῖα συμβάδιζαν μὲ τὶς φορεσιὲς τῶν λουλουδιῶν.

Τὸ δρσματάκι «τὸ ὄνειρον τῆς Τιτίνας» ποὺ παίχθηκε ἀπὸ τὶς μαθήτριες Ν. Φραγκολάδου ὡς Τιτίνα Χ. Κοτσάκη ὡς μητέρα τῆς Τιτίνας. καὶ ἀπὸ τὶς μικρὲς μὰ καὶ τόσο χαριτωμένες Μαρικοῦλαν Ζέρβα καὶ Ἀκτοῦλαν Τρέχα ὡς κοῦκλοι μὲ τὶς πραγματικὲς κουκλίστικες ἐνδυμασίες (μαρκησίας καὶ μαρκησίου) ἔκαναν μὲ τὸ κουκλίστικο χορὸ νὰ ἐξεσπάσῃ τὸ πλῆθος σὲ ἀκράτητα χειροκροτήματα.

Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον οἱ θεαταὶ θὰ θυμοῦνται πιὸ πολὺ ἀπὸ κάθε ἄλλο ἔργο ἦτο ἡ ξεκαρδιστικὴ φάρσα «Ἡ δασκάλατῆς γαλλικῆς» μὲ πρωταγωνίστριαν τὴν ἄφθαστον μὰ καὶ ἀμίμητον μαθήτριαν τῆς ΣΤ' Ἐλένην Μιχαήλ, ἡ ὁποία μὲ τὸν ρόλον τῆς μαγειρίσσης κατενθουσίασε τὸ πλῆθος τόσο, ὥστε ἐπὶ πολλὴν ὥραν περίμενε γιὰ νὰ συνεχίσῃ τὸν ρόλον της, λόγῳ τῶν ἀκράτητων χειροκροτημάτων. Ἐκτὸς αὐτῆς ἔπαιξαν θαυμάσια τὸν ρόλον των καὶ ἡ Στέλλα Κινεκλῆ ὡς μητέρα ἡ ὁποία διεκρίθη ὡς τοιαύτη, ἡ Στ. Παρασκευόγλου ὡς διευθύντρια Καλογραιῶν, ἡ Μ. Σκορδαλῆς ὡς μαμζὲλ καὶ αἱ Δ. Δουκάκη, Ε. Κινεκλῆ, Ἐλ. Μωϋσῆ, Β. Μωϋσῆ, Ε. Σκόνη, Ἀσπ. Θεοφίλου καὶ Ἀνδρ. Γιαγτζῆ ὡς μαθήτριαι τοῦ ἔργου.

Ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω ἀπηγγέλθη ὑπὸ τοῦ μαθητοῦ Π. Ἰωαννίδου ἡ δραματικὴ ἀπαγγελία «Ἡ φλογέρα τοῦ Γερομήτρου», ἐχορεύθη ἐθνικὸς χορὸς ἀπὸ τὶς μεγάλες μαθήτριες μὲ τὶς ἄρτιες ἐνδυμασίες φουστανελλοφόρων.

Ἐπίσης διεκρίθησαν εἰς τὴν ἀπαγγελίαν ἡ χαριτωμένη μικροῦλα Ἀθηνοῦλα Φραγκίδου, ὁ Ἀνάργ. Ζέρβας καὶ ὁ μικρὸς Γιαννάκης Ὀρφανός.

Τὸ τέλος τῆς γιορτῆς ἔκλεισε μὲ τὸν ὡραῖον ὁ ἔχαστον χορὸν τῶν κοζάκων ὑπὸ τῶν μαθητριῶν Δ. Δουκάκη καὶ Εὐ. Κινεκλῆ ντυμένες μὲ τὰ πραγματικὰ κοστούμια κοζάκων καὶ κοζακίνας καὶ μὲ τὰ ντέφια οἱ ὁποῖες κατεχειροκροτήθησαν καὶ κατ' ἀπαίτησιν τοῦ πλήθους ἐχόρευσαν καὶ διὰ δευτέραν φορά. Ἐν τέλει ὡς κατακλεὶς τῆς ἑορτῆς ἀνέκρουσε ἡ μουσικὴ καὶ πάλιν τὸν ἐθνικὸν ὕμνον.

Ἕνα πραγματικὸ εὖγε ἀξίζει στὴ δασκάλα μας διδαν Ἐρατὼ Κούζου, ἡ ὁποία ἀκούραστη πάντοτε δὲν ἐλογάριασε ποτὲ οὔτε κόπους οὔτε χρόνον διὰ τὴν ἀρτίαν ἐκμάθησιν τῶν ἀνωτέρω καθὼς καὶ εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ σχολείου ὁ ὁποῖος ἀπαγρυπνεῖ πάντοτε διὰ τὴν ἐν γένει ἐξύψωσιν τοῦ σχολείου μας.

Εὐτυχῆ τὰ σχολεῖα ποὺ θὰ τύχουν τοιούτου ἐκλεκτοῦ διδακτικοῦ προσωπικοῦ.

Ἐπίσης ἀξίζει δημοσία ὁ ἔπαινος στὴν ἀξιότιμον καὶ εὐγενεστάτην κ. Δημολίτσα διὰ τὰς ἀόκνους προσπαθείας της ὑπὲρ τοῦ σχολείου.

Καὶ ἐγὼ ὡς γνήσιος Στρατωνήσιος πρόσφερω στοὺς ἀνωτέρω τὰ θερμότερα συγχαρητήρία μου.

ΣΤΡΑΤΩΝΗΣΙΟΣ

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΣΤΙΧΟΙ

Η ΠΑΣΧΑΛΙΑ

Στὴν ἐκκλησιὰ μοσχοβολάει ἡ δάφνη.
Τὸ χελιδόνι φτάνει στὴ φωλιά,
Τ' ἀηδόνι ἀκούστηκε νὰ ψάλλη,
Ἦρθ' ἡ γλυκειά μας Πασχαλιά.

* *

—ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ—κι' ἡ καρδιά [χτυπάει
Μαζύ μὲ τὴν καμπάνα τοῦ χωριοῦ
Στὴν ἐκκλησιὰ πιὸς ἠμπορεῖ γιὰ νὶ [μὴν πάη.
Μιὰν ἄλλη «Ἀνάσταση» λογιάζοντας [στὸ νοῦ...

* *

Πῶς θὰ ξυπνήσει ὁ ἄνθρωπος μιὰ μέ- [ρα
Λατρεύοντας μονάχα τὸ «Μυαλό,»
Μιὰ ἐκκλησία θὰ νὰ 'νε ὅλη μας ἡ σφαίρα
Καὶ μιὰ θρησκεία: Τὸ Καλό!..

LEO

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

κ. Διαμαντὴν Αὐγολούπην Στρατώνιον. Ταχυδρομικῶς ἐγράψαμεν.

κ. Δ. Μπαλὴν Κρήνην εὐχαρίστως.

κ Δ. Ζέρβαν Στρατώνιον. Ἐνεκρίθησαν καὶ ἐστάλησαν ταχυδρομικῶς τὴν περασμένην Πέμπτην.

κ. Γεώρ. Γκούτσιον Ἱερισσόν. Γραμμάτια ἐξεδόθησαν, ὑπόθεσις ἐτακτοποιήθη.

κ. Ἀλεξ. Ταμυκτσόγλου Ν. Μαρμαρᾶ. Ἀπόδειξις ἐστάλη ταχυδρομικῶς.

κ. Νικόλ. Μαρῖνον Ἱερισσόν. Ἀντίγραφον ἐστάλη περασμένην Παρασκευὴν ταχυδρομικῶς. Ὁ κ. Δ. Κ. ἀπουσιάζει πρὸ δεκαημέρου.

κ. κ. Ἰωάν. Καραγκιοζὰν *Γερακινήν*, Χρ. Γαλάνην *Παλαιοκαστρον*, Χ. Μιχάλαν *Γεροπλάτανον*, Τιμ. Γιοζέπαν *Γομάτι* Μιχ. Παπὰν *Ἀρδέαν* Γ. Τσίτερ *Ν. Τριγκια*.

Συνδρομαὶ ἐλήφθησαν.

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἰδιωτῶν *Δραχ. 75*

Κοινοτήτων, Ἑταιρειῶν » 300

Ἐπιστολαὶ ἐμβάσματα

ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΝ

Πολύγυρον

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικὰ ζητήματα δωρεάν.

Ξέναι δημοσιεύσεις, πληστηριασμοί, ἀγγελίαι, κ.λ.π. 5 δραχ. κατὰ στίχον.

Πᾶσα δημοσίευσις προπληρώνεται.

Χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

ΤΑ ΚΟΚΚΙΝΑ ΑΥΓΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Τινὲς λέγουσιν ὅτι ἡ Μαγδαλινὴ Μαρία καταγγείλασα τὸν Πιλᾶτον εἰς τὸν Καίσαρα διὰ τὴν ἄδικον ἀπόφασιν, ἣν ἐποιήσατο τοῦ ἑαυτῆς διδασκάλου, ἔβαψε αὐγὰ κόκκινα καὶ προσέφερε δῶρον εἰς τὸν Αὐτοκράτορα, ὑπεμφαίνοντα τὸ αἷμα τοῦ διδασκάλου αὐτῆς, ὅπερ ἀδίκως ἔχυσεν ὁ Πιλᾶτος. Ἀλλὰ τοῦτο εἶνε μῦθος, διότι οὐδαμοῦ ἐν τῇ Ἱστορίᾳ ἀναφέρεται. Ἄλλοι δὲ πάλιν λέγουσιν, ὅτι αἱ ὄρνιθες κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ ἐγέννησαν κόκκινα αὐγά, ἀλλὰ τοῦτο εἶναι ψεῦδος χονδροειδέστατον, καὶ ἄλλοι ἄλλα λέγουσιν.

Σπουδάζων ἤκουσα ἀπὸ τοῦ στόματος καθηγητοῦ τὰ ἑξῆς: «οἱ παλαιοὶ Ρωμαῖοι ἐποιοῦντο κατὰ τὴν ἄνοιξιν μίαν ἑορτὴν τῆς θεᾶς... (ἐλησμόνησα τὸ ὄνομα τῆς Θεᾶς) Θεᾶς τῆς Ἀνοίξεως.

Κατὰ τὴν ἑορτὴν δὲ ἐκείνην οἱ ἄνθρωποι ὅπως εἰκονίσωσι τὰ διάφορα χρώματα τῆς φύσεως, ἅτινα παρουσιάζει ἡ ἄνοιξις ἔβαφον εἰς διάφορα χρώματα αὐγὰ καὶ ἔιρωγον, προσφέροντες ἐξ ἐκείνων καὶ εἰς τοὺς ἱερεῖς τῆς θεᾶς. Ἐσήμαινον λοιπὸν τὰ αὐγὰ ἐκεῖνα τὴν μεταβολὴν τῆς φύσεως, ἢ τὴν μετάβασιν ἀπὸ τοῦ ξηροῦ καὶ ἀκάρπου χειμῶνος εἰς τὸ θαλερόν, τὸ χλοερὸν καὶ γόνιμον θερος

Ἀλλ' ἡ ἑορτὴ τῆς θεᾶς ἐκείνης, ἐπικρατήσαντος τοῦ Χριστιανισμοῦ, κατηργήθη καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην γίνεται συνήθως τὸ Πάσχα ἐτηρήθη τὸ παλαιὸν ἔθιμον τῶν χρωματιστῶν αὐγῶν, ἐπικρατήσαντος μάλιστα τοῦ κοκκίνου χρώματος, ὡς χρώματος βασιλικοῦ ἡ δὲ σημασία μετεβλήθη πλέον ἀπὸ τοῦ φυσικοῦ εἰς τὸ ἠθικώτερον καὶ ὑψηλότερον. Ἐν τῷ Πάσχα λ χ τῇ ἑορτῇ ταύτῃ τοῦ ἔαρος τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρωπίνου γένους διὰ τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, τὰ κεχρωματισμένα κόκκινα αὐγὰ σημαίνουσι τὴν μεταβολὴν τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρωπίνου γένους τὴν μετάβασιν αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ψυχρᾶς καὶ ξηρᾶς ἁμαρτίας εἰς τὴν σωτηρίαν καὶ τὴν δικαίωσιν, ἀπὸ τοῦ σκότους εἰς τὸ φῶς. ἀπὸ τοῦ ψεύδους εἰς τὴν ἀλήθειαν κλπ.

Αὐτὰ ἠκούσαμεν ἀπὸ τοῦ καθηγητοῦ μας περὶ κοκκίνων αὐγῶν; ἐννοεῖται ὅμως διὰ νὰ εἴπῃ δημοσίᾳ, ὁ σοφὸς ἐκεῖνος ἀνὴρ θὰ εἶχε καὶ πηγάς τινας, ἐξ ὧν τοιαῦτα θὰ ἠρύθη.

Ν. Τρίγλια Ι.Δ.

Ο ΕΡΑΝΟΣ ΔΙΑ ΤΟ ΑΕΡΟΠΛΑΝΟ "ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ,,

Τὸ πατριωτικὸν φιλότιμο ποὺ κατέλαβε τὸν λαὸν τῆς Χαλκιδικῆς διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἐθνικῆς Ἀεροπορίας πῆρε τὴν μορφὴν καθαροῦ συναγωνισμοῦ—ἀληθινῆς θρησκευτικῆς προσφορᾶς—ποῖος πρῶτος καὶ καλύτερα θὰ προσφέρῃ τὸν ὀβολόν του χάριν αὐτῆς.

Ἔτσι Κοινότητες, ὀργανώσεις, ἄτομα σπεύδουν νὰ διενεργήσουν μεταξύ των ἐράνους καὶ οἱ κατάλογοι εἰσφορῶν ποὺ κατακλείζουν καθημερινῶς τὰ γραφεῖα μας εἶναι ἄπειροι.

Ἡμεῖς θὰ συνεχίσωμεν δημοσιεύοντες ἀνελλιπῶς τοὺς καταλόγους τῶν εὐγενῶν ἐθνικῶν προσφορῶν. Θὰ δημοσιεύωμεν, ὅμως, μόνον τοὺς καταλόγους τῶν ὁποίων τὸ ἀντίτιμον διεβιβάσθη εἰς τὸν ἐνταῦθα κεντρικὸν ταμίαν πολιτευτὴν κ. Χρ. Χριστίδην. Παρακαλοῦνται ὅθεν οἱ κ. κ. Πρόεδροι Κοινοτήτων καὶ ἐπιτροπαὶ ἐράνων, ὅπως τοὺς καταλόγους εἰσφορῶν μετὰ τῶν εἰσπραχθέντων χρημάτων διαβιβάζουσιν εἰς τὸν κ. Χριστίδην, ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἡμεῖς παραλαμβάνομεν τούτους.

Ἀπεστάλησαν, λοιπόν, εἰς τὸν κ. Χριστίδηναί κάτωθι εἰσφοραί:

(Ἐκ προηγουμένων εἰσφορῶν δραχμαί 5925.)

ΑΠΟ ΤΟ ΒΑΤΟΠΕΔΙ

Νικόλ. Παπαδόπουλος 50, Δανιὴλ Δανιηλίδης 50, Κλήμης Μελετιάδης 50, Ἀββακοὺμ Κελεγκούρης 50. Στέφαν. Μητσόπουλος 25, Νικ. Σαββούδης 10, Κωνστ. Μπογνόγλου 2, Χρῆσ. Ἐνεπέκογλου 2, Ἰωάν. Βροχίδης 2, Χαραλ. Παπαδόπουλος 25, Μιχ. Πασχαλίδης 25, Στυλ. Ραπτόπουλος 10, Κωνστ. Τσολάκης 10, Νικ. Χατζηαποστόλου 50, Νικ. Μπεγνόγλου 50, Ἰάκ. Κολ ζουκλόγλου 10, Χαραλ. Πατζόγλου 5, Σπῦρος Σπυριάδης 5, Σεραφ. Τσαβδάρης 50, Παρασκ. Χατζηνικολάου 5, Ἰωαν. Παπαδόπουλος 10, Μερκούριος Μπεγνόγλου 25. Ἰωάν. Ἀντωνάκης 10, Συμεὼν Νιξούδης 10, Γεώργ. Λευκόπουλος 7, Ἀλέξ. Βασιλειάδης 25, Εὐστράτ. Παπαδόπουλος 10, Βασ. Μπεγνόγλου 25, Ἰωάνν, Παντάλης Βασ. Παπαδόπουλος 25, Εὐαγγελία Παπαδοπούλου 5, Μιχαὴλ Διαμαντῆς 25, Κωνστ. Πραινὸς 20 Κωνστ. Ἀναστασιάδης 10, Χαραλ Χασταμουρατίδης 5, Κωνστ. Ἀλχανούδης 10, Νικόλ. Ἰορδανίδης 50, Ἀνασιάσιος Ἀλεκτορίδης 100. Συμεὼν Συμεωνίδης 10, Βασίλειος Χατζηαποστόλου 20, Ἀναστασ. Χατζηαποστόλου 50, Ἀνδρέας Ποσπορέλης 5, Χαραλ. Κούνδουρος 20 Βασίλ. Ἰγνάτογλου 10, Κωνστ. Μπάκας 125.

Σύνολον 1123

Ἐν Βατοπεδίῳ τῇ 26)3)35

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐράνου

ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΚΙΑ

Γ. Παπαστυρόπουλος 300, Νικόλ. Καταίκης 150, Παπαπρόδρομος 100 Δημ. Τζαμαλῆς 100, Νικολ. Νίκου 100 Ἄγγελ. Καλλέργης 100 Γεώρ. Καρρᾶς 100 Βασ. Μιτσιώρης 100 Μιχ. Ταγαρούλας 100 Θ. Κρικελίνας 100 Νικ. Παλάσκας 100 Ἀθ. Δημπρινούδης 100 Δημ. Τσιτρελῆς 100 Ἰωάν. Καρατζιβαλῆς 100 Ἀθ. Τζίτζος 100 Βασ. Ἀμμανουὴλ 70 Γεωρ. Φωτάκης 100 Ἰωάν. Διανόπουλος 50 Μαρίκα Τσιρέλα 50 Νικ. Χριστόπουλος 50 Στυλ Βαμβούκας 50 Γεωρ. Δασκαλάκης 50 Ἰωάν. Νικηφοράκης 50 Ἰωάν. Βαλογιάννης 50 Ρῖζος Τζαμαλῆς 50 Ἀθ. Ἀθανασάκης 50 Ἀθ, Ρόβιας Πέτρος Πολυγυρινὸς 50 Ι. Κουστούδας 50 Σ. Ἀλατσατιανὸς 50 Δ. Ἐμμανουὴλ 50 Δημ. Ἀποστόλου 50 Ἰωάν. Φλετάρης 50 Γ. Κουστούδας 50 Νικ. Χαλκιᾶς 50 Δ. Καρανάσος 50 Λάτσης Ἰωάννης 50 Στερ. Βασιλόπουλος 50 Λαυριώτης 50 Νικ. Ξεροποταμινὸς 50 Ἀθ. Κατσίκης 50 Ἰωάν. Ἐμμανουὴλ 50 Νικήτας Κωνσταντινιδής 50 Θωμ. Νιντελῖνος 50 Σωτ. Κωσταρέλλης 100 Κυριζῆς Βαγιονᾶς 30 Νικόλ. Κοτσίδης 40 Ν. Ἀποστολίδης 20 Ἰωάν. Γιοβανούδας 20 Θεόδ. Νάτσης 20 Ν. Γκιβεζίνης 25 Λάμ. Πάργας 25 Δημ. Κιστελῆς 75 Ἰορδ. Κοτσάκης 20 Βασιλιάρος Γιασεμῆς 25 Κων. Γιάντος 25 Δημ. Στεργίου 25 Ἐμμ. Βασόνιας 25 Χρ Γκαλῆς 20 Ἀναστάσ. Σκοῦφος 20 Γεωρ. Πάργας 20 Α. Κλιματσιδας 15 Γεώγ. Θεοδώρου 10 Λεων. Παπαγγέλου 10 ἐργάτριαι Λαμπρινούδη 200 Μιχ. Δομακῆς 10 Βασιλ Χατζηδημητρίου 10 Στερ Δηληδημητρίου 10 Δημ Κωσαρούδας 20. σύνολον δραχ. 4345

Ἐξ ἰδιωτικῶν ἐράνων (μὴ ἀποσταλέντων ὀνοματικῶν καταλόγων)

Καλάνδρα	***δραχμὰς***	***1235***
Δουμπιὰ	»	***532,50***
Πυργαδίκια	»	***250***
Σανὰ	»	***150***
Ἁγ Παρασκευὴ	»	***1380***
Ἀμμουλιανὴ	»	***308***
Ν. Μαρμαρᾶς	»	***970,50***
Πετροκέρασσα	»	***1000***
Μ. Παναγία	»	***3551***

Γενικὸν σύνολον 20.770

Ἐπίσης ἀπεστάλησαν δι' ἐπιταγῆς εἰς τὰ γραφεῖα μας ἐκ μέρους τοῦ δημοδιδασκάλου Ξηροποτάμου κ. Ἀθαν. Πετρίδου δραχ. 100 διὰ τὸ ἀεροπλανον «Χαλκιδική» καὶ δραχ. 50 διὰ τὴν περίθαλψιν τῶν ἐθελοντῶν.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Τὸ Γυμνάσιον Πολυγύρου διὰ τῶν ἐντοπίων ἐφημερίδων καὶ δι' ἀτομικῶν ἐκκλήσεων ἔχει ἐπικαλεσθῆ τὴν συνδρομὴν τῶν γονέων καὶ κηδεμόνων, τῶν ἀποφοίτων τοῦ Γυμνασίαυ καὶ ὅλης γενικὰ τῆς ἐνδιαφερομένης πρὸς προαγωγὴν τοῦ Σχολείου κοινωνίας διὰ τὴν διοργάνωσιν λαχειαγορᾶς, τὸ προϊὸν τῆς ὁποίας θέλει διατεθῆ διὰ τὸν πλουτισμὸν τοῦ Γυμνασίου εἰς σχολικὰ ἔπιπλα καὶ διδακτικὰ ὄργανα ἀπαραίτητα διὰ τὴν πλήρη καὶ ἀποδοτικὴν λειτουργίαν τοῦ σχολείου.

Μέχρι τοῦδε μόνον μαθηταὶ καὶ ἐλάχιστοι ἄλλοι προσέφερον εἰς τὸ Γυμνάσιον διάφορα εἴδη διὰ τὴν λαχειαγορὰν καὶ διὰ τοῦ το τὸ Γυμνάσιον ἔκρινε προτιμότερον ὅπως κατὰ τὴν Κυριακὴν τοῦ Θωμᾶ, 5ην Μαΐου, περιέλθη εἰς τὰς οἰκίας τῶν ἐπιθυμούντων πρὸς περισυλλογὴν τῶν εἰδῶν, τὰ ὁποῖα τυχὸν ἤθελον ἑτοιμάσει.

Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐνισχύσουν τὴν προσπάθειάν μας ταύτην παρακαλοῦνται νὰ παραδίδωσι τὰ εἴδη εἰς ταὺς κατὰ τόπους δημοδιδασκάλους, οἵτινες παρακληθέντες ἀνέλαβον τὴν συγκέντρωσιν καὶ ἀποστολὴν τούτων.

(Ἐκ τοῦ Γυμνασίου)

Η ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

νείδητοι ψεῦσται καὶ ὑποκριταὶ ὡς οἱ Φαρισσαῖοι, τοὺς ὁποίους ὁ Κύριος παρωμοίασε πρὸς τάφους κεκονιαμένους, οἵτινες ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι, ἔσωθεν δὲ γέμουσιν ὀστέων νεκρῶν καὶ πάσης ἀκαθαρσίας (Ματθ. 23 28) οἱ κλέπται, οἱ λῃσταὶ οἱ πόρνοι καὶ οἱ νεώτεροι ἐχθροὶ τοῦ Σταυροῦ τοῦ Κυρίου Κομμουνισταί, ὧν κύριον ἔργον εἶναι ἡ ἀνατροπὴ πάσης ἠθικῆς, θρησκευτικῆς καὶ κοινωνικῆς ἀξίας.

Ὑμεῖς, ὦ ἅγιαι καὶ ἁγναί, ὦ πλήρης πίστεως καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὸν Οὐράνιον Διδάσκαλον σεμναὶ γυναῖκες, μὴ φοβεῖσθε. οἶδα γὰρ ὅτι Ἰησοῦν τὸν Ἐσταυρωμένον ζητεῖτε. «Οὐκ ἔστιν ὧδε· ἠγέρθη γάρ, καθὼς εἶπε: δεῦτε ἴδετε τὸν τόπον ὅπου ἔκειτο ὁ Κύριος (Ματθ. 28.5-).

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου εἶναι τὸ κατ' ἐξοχὴν χαρμόσυνον γεγονὸς δι' ὅλην τὴν ὁρατὴν καὶ ἀόρατον φύσιν. Εἶναι ἡ μόνη πηγὴ τῆς χαρᾶς διὰ τὴν ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ κατατυραννουμένην καὶ πάσχουσαν ὑπὸ τῆς ἐπιπολαζούσης κακίας ἀνθρωπότητα. Καὶ διὰ τοῦτο ἡ πρώτη λέξις, ἡ μόνη πρόσρησις, τὴν ὁποίαν ἀπηύθυνεν ὁ Τριήμερος ἐκ νεκρῶν Ἀναστὰς Χριστὸς εἰς τὰς ἀπομακρυνομένας μετὰ τὰς συστάσεις τοῦ ἀγγέλου Μυροφόρους ἐκ τοῦ Τάφου ἦ ο τὸ «Χαίρετε».

Ναὶ ἐπιβάλλεται νὰ χαίρῃ ἅπας ὁ Χριστιανικὸς κόσμος ἐπὶ τῇ Λαμπροφόρῳ Ἀναστάσει τοῦ Κυρίου, Διότι διὰ τῆς ἐνδόξου Αὐτοῦ Ἀναστάσεως ὁ Κύριος ἐσκύλευσε τὸν Ἅδην, κατέλυσε τὸν θάνατον, ἐκένωσε τὰ μνήματα τῶν κεκοιμημένων Ἁγίων, οἵτινες μετὰ τὴν ἀνάστασιν Αὐτῶν, ὡς λέγει τὸ Εὐαγγέλιον εἰσῆλθον εἰς τὴν Ἁγίαν Πόλιν καὶ ἐνεφανίσθησαν πολλοῖς, ἐνέπλησε χαρᾶς τὸν ἀγγελικὸν κόσμον, ὅστις χαρᾷ χαίρει ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τῶν ἁμαρτωλῶν, διέλυσε ὁ Κράτος Διαβόλου «σειρᾶς ζόφου ταρταρώσας» ὁν ἄρχοντα τοῦ σκότους καὶ πληρώσας φωτὸς ἀνεσπέρου τὴν σύμπασαν κτίσιν, ὡς ἄριστα μεῳδεῖ τοῦτο ὁ ἱερὸ Δαμασκηνὸς ψαλλων: «νῦν πάντα πεπλήρωται φωτὸς οὐρανός τε καὶ γῆ καὶ τὰ καταχθόνια».

Ἐντεῦθεν τὸ ἐπιτυχὲς τῆς ὀνομασίας, ἣν ἔδωκεν ὁ εὐσεβὴς λαὸς εἰς τὴν ἑορτὴν ταύτην ὀνομάσας αὐτὴν «Λαμπρήν». Ἐντεῦθεν ἡ ἀνεκλάλητος χαρὰ τὴν ὁποίαν αἰσθάνεται πᾶσα εὐσεβὴς χριστιανικὴ ψυχὴ ἐπὶ τῷ ἀστοτε πρώτῳ ἀκούσματι τοῦ «Χριστὸς Ἀνέστη» Ἐντεῦθεν ἡ εὐλογημένη συνήθεια τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν λαοῦ νὰ ἀντικαθιστᾷ πάντα χαιρετισμὸν καθ' ὅλον τὸ ἀπὸ Ἀναστάσεως μέχρι τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου χρονικὸν διάστημα διὰ τοῦ «Χριστὸς Ἀνέστη».

Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Σωτῆρος κατὰ τὴν δογματικὴν διδασκαλίαν τῆς Ἁγίας ἡμῶν Ἐκκλησίας ἀποτελεῖ τὸ θεμέλιον καὶ τὴν βάσιν τῆς ἀσαλεύτου ἡμῶν πίστεως. Διὸ καὶ ὁ Ἀπόστολος τῶν ἐθνῶν ἐπ' αὐτῇ στηρίζων τὸ χριστιανικὸν κήρυγμα, τὴν ἀλήθειαν τοῦ Εὐαγγελίου, τὴν ἀνάστασιν τῶν νεκρῶν ἐπισυνάπτει «εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται ματαία ἡ πίστις ὑμῶν» (Α΄ Κορ. 15. 17).

Ἐκ τῆς ἐκ νεκρῶν ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου ἀπορέουσιν οἱ ἐλπίδες τῆς ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν ἀποκαταστάσεως παντὸς πιστοῦ Χριστιανοῦ. Ἕνεκα τῆς σημασίας ταύτης τοῦ δόγματος τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου πρῶτος αὐτὸς ὁ Σωτὴρ τοῦ κόσμου ἐμεριμνησε περὶ τῆς διαπιστώσεως τοῦ γεγονότος τῆς Ἀναστάσεως Αὐτοῦ μετὰ τοῦ προσηλωθέντος ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ καὶ λόγχῃ τὴν πλευρὰν τρωθέντος Παναγίου Αὐτοῦ Σώματος ἐπιτρέψας εἰς τὸν ἀπιστοῦντα μαθητὴν νὰ βάλῃ τὸν δάκτυλον εἰς τοὺς τύπους τῶν ὅλων καὶ νὰ ψηλαφίσῃ τὴν λογχευθεῖσαν Αὐτοῦ πλευρὰν ἐνώπιον δὲ τῶν συνηγμένων ἐν Ἱεροσολύμοις καὶ ἀπιστούντων ἀπὸ τῆς χαρᾶς Μαθητῶν Αὐτοῦ ἔφαγον «ἰχθύος ὀπτοῦ μέρους καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου» (Λουκ. Κ. 24-43).

Οἱ Ἱεροὶ Εὐαγγελισταὶ ἐκ τῶν πολλῶν καὶ συχνῶν ἐμφανίσεων τοῦ Ἀναστάντος Χριστοῦ ἐνώπιον τῶν Μυροφόρων καὶ μεμονωνένων ἢ ἐπὶ τὸ αὐτὸ συμπαριστατομένων Ἀποστόλων 12 ἐν συνόλῳ ἀπαριθμοῦσι κατὰ τὸ χρονικὸν διάστημα ἀπὸ τῆς Ἀναστάσεως μέχρι τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου. Ὁ δὲ Ἀπόστολος Παῦλος ἄρδην ἀνατρέπων τὰ φληναφήματα τῆς νεωτέρας ἀρνητικῆς κριτικῆς, τῆς ἀποδιδούσης τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Κυρίου εἰς τὰς Μυροφόρους εἰς ὀπτικὴν αὐτῶν ἀπάτην γράφει ὅτι ὁ Κύριος ἐπὶ πλέον ὤφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς, ἐκ τῶν ὁποίων κατὰ τὸν χρόνον τῆς συγγραφῆς καὶ ἀποστολῆς τῆς πρώτης πρὸς Κορινθίους αὐτοῦ ἐπιστολῆς οἱ πλείονες εὑρίσκοντο ἐν τοῖς ζῶσιν «ὧν πλείονες μένουσιν ἕως ἄρτι» (Α΄ Κορ. 15,6).

Μόνον διὰ τῆς ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως τοῦ Κυρίου καὶ τῆς ἐξ Αὐτῆς ἀποορεούσης ἀκαταβλήτου θείας δυνάμεως ἐξηγεῖται ἡ μεταβολὴ τῶν τέως δειλῶν καὶ κρυπτομένων Ἀποστόλων εἰς θαρραλέους κήρυκας τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Διδασκάλου αὐτῶν, τοὺς ὁποίους ἔκτοτε οὔτε θάνατος, οὔτε ζωή, οὔτε ἄγγελοι, οὔτε ἀρχαί, οὔτε δυνάμεις, οὔτε ἐνεστῶτα, οὔτε μέλλοντα, οὔτε ὕψωμα, οὔτε βάθος, οὔτε τις κτίσις ἑτέρα ἠδύνατο νὰ χωρίσῃ ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ (Ρωμ 8,39) καὶ τοῦ ὁποίου το ὄνομα μετ' ἀκατοβλήτου θάρρους καὶ παρρησίας ἐκήρυττον καὶ ἐβάσταζον ἐνώπιον Ἐθνῶν καὶ Βασιλέων υἱῶν τε Ἰσραήλ. (Πραξ 9-15).

Ἡ πίστις εἰς τὴν ἐκ νεκρῶν Ἀνάστασιν τοῦ Σωτῆρος εἶναι κατὰ τὸν Εὐαγγελιστὴν Ἰωάννην ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἀπαλλάξασα αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ζυγοῦ τῆς ἁμαρτίας καὶ εἰδωλομανίας. ἐξανθρωπίσασα, ἐξευγενίσασα καὶ ὑπαγάγουσα αὐτὸν ὑπὸ τὸν ἐλαφρὸν ζυγὸν τοῦ Κυρίου.

Ἡ πιστις εἰς τὸν ἀναστάντα Χριστὸν, ὁ ὁποῖος θὰ συναναστήσῃ ἑαυτῷ πάντα συνταφέντα διὰ τοῦ Βαπτίσματος, ἢ τοῦ αἵματος τοῦ μαρτυρίου ἐνέπνεε τοὺς ἁγίους Μάρτυρας τὴν καταπληκτικὴν περιφρόνησιν καὶ ἀδιαφορίαν τὴν ὁποίαν ἐδείκνυον οὗτοι πρὸς τὰ βασανιστήρια καὶ τὸν θάνατον, διότι ἀκλονήτως ἐπίστευον, ὅτι θὰ συναστηθῶσι καὶ συμβασιλεύσωσι τῷ Χριστῷ ἐν τῇ ἐπουρανίᾳ Αὐτοῦ Βασιλείᾳ.

Καταξιωθέντες εὐλογημένοι ἀδελφοὶ Χριστιανοί, ὅπως καὶ κατὰ τὸ Σωτήριον τοῦτο ἔτος ἁγιῶς καὶ ψυχωφελῶς ἑορτάσωμεν τὰ Σωτήρια πάθη τοῦ Κυρίου, ἃς προσκυνήσωμεν ἐν χαρᾷ καὶ ἀγαλλιάσει τὴν λαμπροφόρον τοῦ Κυρίου Ἀνάστασιν, ἃς συγχωρήσωμεν, κατὰ τὸν μελῳδόν. πάντα τῇ Ἀναστάσει καὶ ἀσπασθῶμεν ἀλλήλους φιλήματι ἁγίῳ καὶ ἀδελφικῷ ἀδιαλείπτως ἐπαναλαμβάνοντες μὲν τῆς ἐκκλησίας τὸ κοσμοχαρμόσυνον «Χριστὸς Ἀνέστη ἐκ νεκρῶν θανάτῳ θάνατον πατήσας καὶ τοῖς ἐν τοῖς μνήμασι ζωὴν χαρισάμενος»,

Αὐτῷ μόνῳ τῷ Ἀναστάντι Χριστῷ πρέπει πᾶσα δόξα καὶ τιμὴ καὶ προσκύνησις εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμὴν.

† Κασσανδρείας Εἰρηναῖος

ΤΑΧΥΤΗΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ
ΑΝΕΣΙΣ
ΜΟΝΟΝ ΜΕ ΤΟ ΝΕΟΝ
ΠΟΛΥΤΕΛΕΣΤΑΤΟΝ ΛΕΩΦΟΡΕΙΟΝ
ΔΦΩΝ ΓΑΒΡΙΛΗ
ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ (ΑΛΕ-ΡΕΤΟΥΡ)
ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΙΚΟΥΛΑΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΜΕΓΑΡΟΝ ΖΕΝΙΘ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 8
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα θὰ πλημμυρίσῃ καὶ φέτος τὰς ψυχὰς τῶν πιστῶν χαρᾶς καὶ ἐλπίδος. Ὁ γλυκὺς τῶν κωδώνων ἀντίλαλος θὰ γεμίσῃ καὶ πάλιν τὴν ἀτμόσφαιραν μὲ τὴν δόνησιν τῆς χαρᾶς καὶ τοῦ θριάμβου. Τὸ «Χριστὸς Ἀνέστη,» ὡς ἰαχὴ μυριόφωνος καὶ θριαμβευτική, θὰ διατρέξῃ καὶ σήμερον τὴν Χριστιανικὴν ἀνθρωπότητα καὶ θὰ ὑψωθῇ, ὡς εὐχαριστήριος αἶνος, πρὸς τὸν νικήσαντα τὸν θάνατον.

Διὰ τὴν Ἑλλάδα ἡ ἐφετεινὴ Ἀνάστασις τοῦ θεανθρώπου ἔχει διπλῆν σημασίαν: Μαζὶ μὲ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ θεανθρώπου συμπίπτει ἐφέτος καὶ ἡ ἀπαρχὴ μιᾶς Ἀναστάσεως διὰ τὴν Ἑλλάδα, τῆς ὁποίας αἱ αἱμάσσουσαι πληγαὶ ἀρχίζουν μόλις νὰ ἐπουλοῦνται, ὑπὸ τὴν φροντίδα μιᾶς νέας ζωογόνου προσπαθείας. Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι ἡ προσπάθεια αὐτὴ θὰ ἀποδώσῃ ταχέως καρπούς, καὶ θὰ ὁδηγήσῃ τοὺς Ἕλληνας ὅλους ἀδελφωμένους, μαζὺ μὲ τὴν Ἀνάστασιν τοῦ Χριστοῦ, πρὸς μίαν νέαν Ἀνάστασιν τοῦ γένους.

ΤΟ ΑΧΘΟΣ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Ἀνικανώτερος καὶ ἀσυνειδητότερος ἄνθρωπος ἀπὸ τὸν Νομομηχανικὸν Χαλκιδικῆς κ. Ἀντωνόπουλον δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ εὑρεθῇ εἰς δημοσίαν ὑπηρεσίαν. Τρομακτικὴ ἀκαταστασία βασιλεύει εἰς τὰ πράγματα τοῦ γραφείου του. Ὅλα τῆς ἁρμοδιότητός του τὰ ζητήματα ἔχουν ἀποτελματωθῇ ὁλοκληρωτικὰ ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἀφίξεώς του.

Ἐξ αἰτίας του καθυστερεῖ καὶ ἡ κατασκευὴ τῆς ὁδοῦ Πολυγύρου—Ἁγίου Νικολάου, διὰ τὴν ὁποίαν ἡ κυβέρνησις, ἤδη ἀπὸ τοῦ παρελθόντος θέρους, ἔχει χορηγήσει πίστωσιν 3.500.000 δραχ. Ὁ κ. Ἀντωνόπουλος ὅμως — ***οὐδέποτε πατήσας εἰς τὸ γραφεῖον του καὶ μηδέποτε ἀσχοληθεὶς μὲ τὰ ζητήματα τῆς Χαλκιδικῆς***— παρέλειψε νὰ συντάξῃ καὶ ὑποβάλῃ τὴν σχετικὴν μελέτην. Ἔτσι, χάρις εἰς τὴν κλασσικὴν ἀσυνειδησίαν καὶ ἀνικανότητα τοῦ μηχανικοῦ αὐτοῦ, ὕψιστα συμφέροντα τῆς Χαλκιδικῆς καταβιβαθροῦνται. Καὶ τώρα, ἡ ἀνωτέρω ψηφισθεῖσα πίστωσις διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ Ἁγίου Νικολάου, πρέπει νὰ ξαναεισαχθῇ εἰς τὸν νέον προϋπολογισμὸν (διότι ἡ οἰκονομικὴ χρῆσις λήγει τὴν 30 Ἀπριλίου) καὶ νὰ ξαναψηφισθῇ — ***Νὰ ἀρχίσῃ δηλαδὴ ἡ ὅλη αὐτὴ ὑπόθεσις ἀπὸ τὴν ἀρχή,*** τὶς οἶδε μὲ ποσὸν μηνῶν καθυστέρησιν. Καὶ ὅλα αὐτὰ ἐξ αἰτίας τοῦ ἀνικάνου καὶ ἀσυνειδήτου τούτου Νομομηχανικοῦ.

Μὰ δὲν θὰ μᾶς ἀπαλλάξῃ ἀκόμη ἡ κυβέρνησις ἀπὸ τὸ ἄχθος αὐτό;

Θὰ φύγῃ ἐπὶ τέλος ἀπ' ἐδῶ ὁ κ. Ἀντωνόπουλος ἢ θὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ τὸν διώξουμε μὲ.....

ΔΙΑΤΙ ΑΡΓΕΙ;

Πρὸ μηνὸς καὶ πλέον ἔχει ἐξαγγελθῇ θορυβωδέστατα ἡ ἐκκαθάρισις τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν ἀπὸ τὸ μίασμα τοῦ βενιζελισμοῦ καὶ μέχρι σήμερον δὲν ἴδαμεν ἐκδιωκόμενον ἐκ τῆς Διευθύνσεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν τὸν πολὺν κ. Ἀγ. Κοτρόζον. Ἐκδιώκονται ὅμως σωρηδὸν πτωχοὶ καὶ κατὰ πάντα ἄθῶοι χωροφύλακες μόνον καὶ μόνον διότι ἔτυχε νὰ κατάγωνται ἐκ Κρήτης καὶ παραμένουν εἰς τὰς θέσεις τῶν οἱ ἀνώτατοι θιασῶται—οἱ καθ' αὐτὸ δημιουργοὶ τῆς βενιζελικῆς φιλοκαρτίας. Καὶ ὡς γνωστὸν ὁ κ. Κοτρόζος συγκαταλέγεται μεταξὺ τῶν τελευταίων αὐτῶν, διότι καίτοι ἀνώτατος ὑπάλληλος τοῦ ὑπουργείου—αὐτὴν κυρίως τὴν ἰδιότητητά του ἐκμεταλλευόμενος—περιείρχετο (ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς ἐπισκέψεως τῶν πατρῴας γῆς καὶ τῶν ἐν Χαλκιδικῇ—ἀνυπάρκτων, καθ' ὃ ἐξ Εὐβοίας καταγόμενος—συγγενῶν του) τὰ χωρία τῆς Χαλκιδικῆς, προπαγανδίζων μετὰ φανατισμοῦ τὸν βενιζελισμόν, τοῦ ὁποίου ἐπίλεκτον «κοπέλλι» εἶναι καὶ τοῦ ὁποίου τὴν ἐν Χαλκιδικῇ βουλευτικὴν ἢ γερουσιαστικὴν ἕδραν ἐφιλοδόξει νὰ καταλάβῃ.

Καὶ ὅμως ὁ κ. Κοτρόζος παραμένει ἀνενόχλητος εἰς τὴν θέσιν του καὶ πετάζονται στὸ δρόμο ἀδύνατοι καὶ ἀθῶοι χωροφύλακες. μόνον διότι ἔτυχε νὰ κατάγωνται ἐκΚρήτης...

Αὐτὴ θὰ εἶναι ἡ περίφημος ἐκκαθάρισις;;;...Ἀλλοίμονον!.... Ἀλλοίμονον!!!..

ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΠΕΡΙ ΕΚΛΟΓΗΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν ἀπηύθυνε πρὸς τὰς διοικητικὰς ἀρχὰς καὶ τοὺς προέδρους τῶν Πρωτοδικῶν μακροσκελῆ ἑρμηνευτικὴν ἐγκύκλιον τοῦ τελευταίου νόμου περὶ ἐκλογῆς βουλευτῶν.

Διὰ τῆς ἐγκυκλίου ταύτης καθίστανται γνωστόν, ὅτι κατὰ τὸν νόμον ἐκλογικὴ περιφέρεια εἶνε ὁ νομός.

Περαιτέρω ὁρίζονται τὰ τῆς ἀνακηρύξεως τῶν ὑποψηφίων ὑπὸ τῶν Πρωτοδικείων καὶ τῶν γραμματίων τὰ ὁποῖα ὀφείλουν νὰ συνυποβάλουν οἱ ὑποψήφιοι. Βουλευταὶ δὲν δύνανται νὰ ἐκλέγωνται οἱ ἔμμισθοι δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ στρατιωτικοὶ ἐν ἐνεργείᾳ, οἱ δήμαρχοι καὶ οἱ πρόεδροι Κοινοτήτων, οἱ συμβολαιογράφοι καὶ φύλακες μεταγραφῶν καὶ ὑποθηκῶν ἐὰν δὲν παραιτηθοῦν πρὸ τῆς ἀνακηρύξεώς των ὡς ὑποψηφίων. Ὡς ἔμμισθοι δημόσιοι ὑπάλληλοι θεωροῦνται οἱ ὑπάλληλοι τῶν κρατικῶν σιδηροδρόμων, οἱ ἡμερομίσθιοι καὶ οἱ ὑπάλληλοι τῶν ἀνθελονοσιακῶν συνεργίων. Οἱ ἀνωτέρω, ἐφ' ὅσον παραιτηθοῦν δὲν δύνανται νὰ ἀνακηρυχθοῦν ὑποψήφιοι εἰς τὴν περιφέρειαν, εἰς ἣν ὑπηρέτησαν κατὰ τὴν πρὸ τῆς ἐκλογῆς τριετίαν.

Περαιτέρω ἐπεξηγοῦνται τὰ τοῦ καταρτισμοῦ τῶν συνδυασμῶν καὶ τῆς ἀνακηρύξεως αὐτῶν ὑπὸ τῶν Πρωτοδικείων, τὰ τῆς δηλώσεως τοῦ ὀνόματος καὶ ἐμβλήματος τῶν κομμάτων κλπ.

Ἡ πρότασις ὑποψηφίων βουλευτῶν δέον νὰ ὑπογραφῇ ὑπὸ 12 τουλάχιστον ἐκλογέων καὶ νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὸν πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν 16 τουλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκλογῆς. Ἡ ἀνακήρυξις τῶν ὑποψηφίων θὰ γίνῃ τὴν 4ην Μαΐου. Ἡ προθεσμία τῆς ὑποβολῆς δηλώσεων περὶ καταρτισμοῦ συνδυασμῶν λήγει τὴν 6ην Μαΐου καὶ τὴν 8ηνΜαΐουλήγει ἡ προθεσμία ὑποβολῆς δηλώσεων περὶ μεταβολῶν εἰς τοὺς συνδυασμούς.

ΚΑΛΥΒΕΣ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ

ΠΟΙΟΣ ΝΑ ΦΤΑΙΗ ΑΡΑΓΕ;

Κάμποσο καιρὸ τώρα δὲν μποροῦμε νὰ στεργιώσουμε παπᾶ. Καὶ τέλος πάντων τὶς μικρὲς γιορτὲς τὶς περνᾶμε ὅπως—ὅπως γιορὶς παπᾶ—συνηθίσαμε ἄλλως τε. Κατὰ τὶς μεγάλες ὅμως γιορτές, ὅπως τώρα τὸ Πάσχα, τὸ πρᾶγμα γίνεται ἀνυπόφορο. Προχθὲς τῶν Βαΐων π.χ. ζητήσαμε ἀπὸ τὴν Μητρόπολιν παπᾶν καὶ μᾶς ἔστειλαν τὸν ἀγροτικό, τὰχυδρόμοδατὶς περιείρχετο μιὰ—μιὰ τὶς καλὴ βεσμαςκαβάλλακαὶμᾶς μοιράζε τὴ βάγια... Μεγαλοπρεπέστατον καὶ ποιητικώτατον.. Ἔ;.. Πῶς θὰ κάμουμε τώρα Μεγάλη Βδομάδα καὶ Πάσχα χωρὶς παπᾶ ἕνας Θεὸς τὸ ξέρει...

Κι' ὅλα αὐτὰ γιατὶ οἱ «νοικοκυραῖοι» τῶν Καλυβῶν δὲν ἀποφασίζουν νὰ ἐξασφαλίσουν στέγην στὸν παπᾶ, ἐπισκευάζοντες τὸ σχετικὸ οἴκημα. Ἂς δοῦν ὅμως πόσο θαυμάσια ἔχουν τακτοποιήσει τὸ ζήτημα αὐτὸ οἱ Γερακινιῶτες κι' ἂν ἔχουν ἴχνος φιλότιμο ἀπάνω τους ἂς κρύψουν τὸ πρόσωπό των ἀπὸ τὴν ντροπή. Ναί, εἶναι τρανὴ ντροπὴ ἡ Γερακινὴ νὰ μπορῇ νὰ συντηρῇ θαυμάσια παπᾶ καὶ ἡμεῖς ποὺ εἴμαστε διπλάσιοι ἀπ' αὐτοὺς νὰ μὴ τὰ καταφέρνουμε.

Θὰ φιλοτιμηθοῦν ἄραγε ἀπὸ τὶς λίγες αὐτὲς γραμμές μου οἱ «νοικοκυραῖοι» μας;

ΚΑΛΥΒΙΩΤΗΣ

Καλύβες 24 Ἀπριλίου 1935

ΘΑΝΑΤΙΚΗ ΕΚΤΕΛΕΣΙΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΗΓΩΝ ΠΑΠΟΥΛΑ ΚΑΙ ΚΟΙΜΗΣΗ

Τὸ δικάζον τοὺς ἡγέτας τῆς «Δημοκρατικῆς Ἀμύνης» Στρατοδικεῖον Ἀθηνῶν κατεδίκασεν εἰς θάνατον τοὺς στρατηγοὺς Λ. Παπούλιαν καὶ Μιλτ. Κοιμήσην, τοὺς δὲ λοιποὺς κατηγορουμένους κατεδίκασεν ἀπὸ 14 ἐτῶν μέχρι 4 μηνῶν φυλάκισιν.

Οἱ εἰς θάνατον καταδικασθέντες στρατηγοὶ ἐξετελέσθησαν τὴν 4.50 πρωϊνὴν τῆς παρελθούσης Τετάρτης.

ΕΙΣ ΘΑΝΑΤΟΝ Ο ΚΑΜΕΝΟΣ, ΜΠΑΚΙΡΤΖΗΣ ΚΑΙ ΛΟΙΠΟΙ ΦΥΓΑΔΕΣ ΣΤΑΣΙΑΣΤΑΙ

Τὸ Στρατοδικεῖον Καβάλλας καταδίκασεν ἐρήμην εἰς τὴν ἐσχάτην τῶν ποινῶν τοὺς εἰς Βουλγαρίαν καταφυγόντας στασιαστάς: στρατηγὸν Καμμένον, συνταγματάρχας Μπακιρτζήν. Βλαχαϊτόπολον, καὶ Βεντήρην, ἀντισυνταγματάρχην Ρογκόπουλον, ταγματάρχας Μπουρδάραν καὶ Παπαστρατιάδην, ἀπόστρατον ἀντισυνταγματάρχην Ἰατροῦ καὶ τοὺς ἰδιώτας Βασιλικὸν καὶ Ἰωαν. Γιαννιὸν (ἐκ Πολυγύρου).

Ὁ τελευταῖος οὗτος συνελήφθη προχθὲς κρυπτόμενος εἰς Θεσσαλονίκην, καὶ μετεφέρθη εἰς Καβάλλαν. Ἐλπίζεται ὅτι εἰς τοῦτον θέλει χορηγηθῇ χάρις.

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΕΙ

Κατὰ τὴν αὐριανὴν ἑορτὴν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου δὲν ἑορτάζει καὶ δὲν δέχεται ἐπισκέψεις ὁ κ. Γεώργιος Λιάτσης.

ΕΚΔΡΟΜΗ ΕΙΣ ΜΟΥΔΑΝΙΑ

Τὴν Δευτέραν ἡμέραν τοῦ Πάσχα θὰ γίνῃ μεγάλη ἐκδρομὴ εἰς Ν. Μουδανιὰ μὲ τὸ νέον πολυτελέστατον λεωφορεῖον τῶν ἀδελφῶν ΓΑΒΡΙΑΗ.

Εἰσιτήρια μετ' ἐπιστροφῆς δραχ. 50 πωλοῦνται εἰς τὸ πρακτορεῖον Αὐτοκινήτων Γεωργ. Βερροιώτου.

Ἀναχώρησις Ἐκ Πολυγύρου 8ην πρωϊνὴν. Ἐκ Μουδανιῶν 8ην ἀπογευματινὴν.

ΠΙΘΑΝΗ ΑΝΑΒΟΛΗ ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΕΠΙ ΜΙΑΝ ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ Κ. ΚΟΝΔΥΛΗ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΚΤΕΛΕΣΕΙΣ

ΑΘΗΝΑΙ 25 (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Κονδύλης κατῆλθε χθὲς εἰς Γλυφάδα καὶ ἔσχε μακρὰν συνεργασίαν μετὰ τοῦ Πρωθυπουργοῦ κ. Τσαλδάρη.

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα κατὰ τὴν συνεργασίαν ταύτην ἀντεμετωπίσθη καὶ τὸ ἐνδεχόμενον ἀναβολῆς τῶν ἐκλογῶν ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα, ἤτοι διὰ τὴν 26ην Μαΐου.

Μετὰ τὴν ἐπάνοδον ἐκ Γλυφάδας ὁ κ. Κονδύλης ἐδήλωσε πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ τύπου τὰ ἑξῆς:

«Μέχρι τῆς στιγμῆς δὲν ἀντιμετωπίσθη ἀκόμη περίπτωσις ἀναβολῆς τῶν ἐκλογῶν. Ἡ Κυβέρνησις ἐπιθυμεῖ τὴν ταχυτάτην ἀποκατάστασιν τοῦ ὁμαλοῦ πολιτικοῦ βίου καὶ τὴν ἀνάδειξιν ἀντιπροσωπευτικῶν σωμάτων, διὰ νὰ ἀντιμετωπίσῃ τὸ τεράστια προβλήματα, ὡς τὰ οἰκονομικὰ καὶ ἄτινα ἀπαιτοῦν πρὸς ἐπίλυσίν των ὁμαλὸν πολιτὸν βίον.»

Ἀναφερόμενος περαιτέρω εἰς τὰς ἀποφάσεις τῶν Στρατοδικείων: ὁ κ. Ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

«Ἡ ἀτιμωρησία τοιούτων στασιαστικῶν ἐκδηλώσεων θὰ ἀφῆνε ἀχαλίνωτον τὴν τάσιν πρὸς ἐπανάληψιν αὐτῶν, ἐνῶ διὰ τῶν δραστικῶν μέτρων ἅτινα ἔλαβεν ἡ Πολιτεία καὶ τῶν ἀποφάσεων τῶν Στρατοδικείων θὰ ἐκλείψουν ὁριστικῶς εἰς τὸ μέλλον τοιαῦται στασιαστικαὶ ἐκδηλώσεις».

ΤΟΝ ΕΣΚΟΤΩΣΕ ΔΙΑ ΤΟ ΤΙΠΟΤΕ

Ἄγριος φόνος ἔλαβε χώραν τὴν παρελθοῦσαν Μεγάλην Πέμπτην 25ην τρέχοντος εἰς Ν. Ποτιδαίαν ὑπὸ τὰς ἀκολούθους περιστάσεις:

Ὁ μικρὸς υἱὸς τοῦ ἐκ Ποτίδαιας Ἀντωνίου Καραγιάννη φιλονικήσας πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν μετά τινος συνομηλίκου του ὁμοχωρίου του, ἀνεψιοῦ τοῦ Ἀναγνωστάκη Μαρκάκη, ἐτραυμάτισε τοῦτον σοβαρῶς ἄνωθεν τοῦ ὀφθαλμοῦ. Ὁ τραυματισθεὶς μεταφερθεὶς εἰς Θεσ)νίκην ὑπέστη ἐγχείρησιν δι' ἧς τοῦ ἀφηρέθη ὁ ὀφθαλμὸς

Ὁ ἀνωτέρω θεῖος τοῦ τραυματισθέντος Μαρκάκη πληροφορηθεὶς τὰ τῆς ἐγχειρήσεως τοῦ ἀνεψιοῦ του, συνήντησε τὴν 8 καὶ 30 πρωϊνὴν τῆς Μεγάλης Πέμπτης τὸν Ἀντώνιον Καραγιάννην καὶ τοῦ ἐζήτησε «ἐξηγήσεις» διὰ τὸν κιυγὰν καὶ διατὶ δὲν ἐφρόντισε νὰ βοηθήσῃ τὸν ἀνεψιόν του διὰ τὴν ἐγχείρησιν Εἰς ἀπάντησιν τούτου ὅτι δὲν ἠμποροῦσε νὰ τὸν βοηθήσῃ διότι ἦτο πτωχός, οὗτος ἐξήγαγε περίστροφον καὶ τὸν ἐφόνευσεν.

Ὁ δράστης συλληφθεὶς ὁδηγήθη ὑπὸ ἰσχυρὰν συνοδείαν εἰς τὸν ἐνταῦθα κ. Εἰσαγγελέαν.

Τοῦτον ἐπεσκέφθημεν εἰς τὴν Διοίκησιν Χωροφυλακῆς ὅπου προσήχθη δι' ἐξέτασιν. Μᾶς ὁμολόγησε τὴν πράξιν του καὶ μετανοεῖ δι' αὐτὴν ζητῶν ἀπὸ τὴν δικαιοσύνην νὰ τὸν δικάσῃ ἐπιεικῶς διότι εὑρέθη ἐν ἀναβρασμῷ ψυχῆς.

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ

Εἰς ἔκτακτον φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ἐδημοσιεύθησαν νέα διατάγματα δικαστικῶν μεταβολῶν.

Δι' αὐτῶν εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον Χαλκιδικῆς ἐπέρχονται αἱ κάτωθι μεταβολαί:

Μετατίθεται εἰς Γύθειον ὁ πρὸ ἡμερῶν τοποθετηθεὶς ἐνταῦθα (καὶ μὴ ἀναλαβὼν ὑπηρεσίαν) πρόεδρος Πρωτοδικῶν κ. Ν. Νικόδημος καὶ ἀντ' αὐτοῦ τοποθετεῖται ἐδῶ μετατιθέμενος ἐκ Λασηθείου ὁ κ. Γ. Γόσκος.

Ἐπίσης μετατίθεται εἰς Ἀθήνας ὁ Πρωτοδίκης κ. Π. Παιῆς καὶ ἀντ' αὐτοῦ μετατίθεται ἐνταῦθα ἐκ τοῦ Πρωτοδικείου Ἔβρου ὁ κ. Κ. Γραφάκης.

Ἅπαντες οἱ διὰ τοῦ διατάγματος τούτου μετατιθέμενοι δικαστικοὶ ὑποχρεοῦνται ὅπως εὑρίσκονται εἰς τὰς θέσεις των τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 6ης Μαΐου.

ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΑΡΧΗΓΟΙ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ

Τὴν παρελθοῦσαν Τρίτην ἤρχισε εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Σχολεῖον Χωροφυλακῆς ἡ δίκη τῶν ἀρχηγῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως κ. κ. Γ. Καφαντάρη, Ἀλέξ. Παπαναστασίου, Στυλ. Γονατᾶ, Θ. Σοφούλη, Ἀλ. Μυλωνᾶ, Μπουρδάρα, Θ. Χαβίνη, Λεων. Ἰασωνίδη, Πεπὲ Ἀργυροπούλου, Π Γιαννοπούλου, Δ. Λαμπράκη, Ν. Ἀβραάμ, Δ. Λεονάρδου Σ. Μέξη, Βύρωνος, Καραπαναγιώτου, Γ. Κατεχάκη, Ρούσου, Κουνδούρου καὶ λοιπῶν.

Μετ' αὐτῶν δικάζονται ἐρήμην οἱ φυγοδικοῦντες ἀρχιστασιασταί: ἀρχηγὸς τῶν Φιλελευθέρων καὶ τοῦ Ἐθνικοῦ Συνασπισμοῦ Ἐλευθέριος Βενιζέλος, ὁ υἱός του Κυρ. Βενιζέλος, ὁ πολὺς «μαῦρος γάτος» Πλαστῆρας καὶ ἄλλοι φυγάδες στασιασταί.

ΥΠΕΞΑΙΡΕΣΙΣ ΕΙΣ Ν. ΜΟΥΔΑΝΙΑ

Τὴν 12ην λήγοντος μηνὸς ὁ λογιστὴς τοῦ Γεωργικοῦ σταθμοῦ Ν. Μουδανιῶν Ἰωσὴφ Κοὲν ἀφήρεσε ἐκ τῆς ἀποθήκης 523 ὀκάδες σίτου καὶ 181 κριθῆς.

Τὴν ὑπεξαιρεθεῖσα ποσότητα σίτου καὶ κριθῆς ἐπώλησεν οὗτος εἰς τὸν ἔμπορον Μουδανιῶν Βασ. Στεφανίδην.

Τὸ ἐκεῖ Ἀστυνομικὸν Τμῆμα ἀντιληφθὲν τὰ ἀνωτέρω μετέβη εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Στεφανίδη καὶ κατέσχε τὴν ποσότητα, τοὺς δὲ Κοὲν καὶ Στεφανίδην ἀπέστειλεν συνοδεία εἰς τὸν ἐνταῦθα κ. Εἰσαγγελέαν διὰ τὰ παραιτέρω.

ΕΚ ΣΥΓΚΟΠΗΣ ΚΑΡΔΙΑΣ

Τὴν 16ην τρέχοντος καὶ περὶ ὥραν 12ην νυκτερινὴν εὑρέθη παρὰ τὴν παραλίαν τοῦ Ν. Μαρμαρᾶ νεκρὸς ὁ ἐκ Νικήτης Δημ. Παναγιώτου.

Κληθεὶς ὑπὸ τῆς ἐκεῖ Ἀστυνομίας ὁ ἰατρὸς κ. Φωτάκης διεπίστωσεν ὅτι ὁ θάνατος προῆλθεν ἐκ συγκοπῆς καρδίας.

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

Ἡ Ἐκκλησιαστικὴ ἐπιτροπὴ Κοινότητος Παλαιοκάστρου φέρει εἰς γνῶσιν τῶν φιλεορτῶν ὅτι ἡ ἀναβληθεῖσα πανήγυρις τοῦ Εὐαγγελισμοῦ θέλει ἑορτασθῇ τὴν Παρασκευὴν τῆς Διακαινισίμου 3ην Μαΐου εἰς τὸ τοπικὸν ἐξωκκλήσιον τῆς Εὐαγγελιστρίας εὑρισκόμενον εἰς τὴν τοποθεσίαν Βατόνια καὶ εἰς θέσιν μαγευτικωτάτην.

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἀνευρέθησαν τέσσαρα κλειδιά. Ὁ ἀπωλέσας δύναται νὰ τὰ ζητήσῃ ἀπὸ τὸν παντοπώλην κ. Νικ. Ζαμπούνην.